

4. Fjärde kommentaren

Om hur kommunistpartiet går emot universum

Förord

Kineser värdesätter "Tao", eller "Vägen", högt. I forna tider kallades en brutal kejsare för "en dekadent härskare som saknar Tao". Varje beteende som inte överensstämde med moralstandarden, vilken på kinesiska betecknas med de två tecknen *Dao De*, "Tao" och "Dygd", sades "inte följa Taos princip". Även revolterande bönder hängde upp banderoller och förkunnade: "Uppnå Tao åt himlens vägnar". Lao Zi [1] sade:

"Det finns någonting som skapades före himmel och jord.

Tyst och stilla, oberoende och oföränderligt.

För alltid oförbrännligt kan det vara alla tings moder.

Jag känner inte dess namn, men kallar det Tao."

Det här antyder att världen är formad av "Tao".

Under de senaste hundra åren har den plötsliga invasionen av kommunistpöket skapat en kraft mot naturen och mänskligheten, med oändlig vånda och tragik som följd. Det har också drivit civilisationen till undergångens rand. Genom att ha begått alla sorters ohyggligheter som bryter mot Tao och motsätter sig himmel och jord, har det blivit en extremt elakartad kraft mot universum.

"Människan följer jorden, jorden följer himlen, himlen följer Tao och Tao följer det som är naturligt." [2] I det forntida Kina trodde människor på att följa, harmonisera och samexistera med himlen. Människorna är en integrerad del av himmel och jord och existerar i ett ömsesidigt beroendeförhållande gentemot dem. Universums Tao förändras inte. Universum fungerar i enlighet med Tao på ett välordnat sätt. Jorden följer himlens förändringar och därför har den fyra olika årstider. Genom att respektera himmel och jord kan människan åtnjuta ett harmoniskt liv med tacksamhet och välsignelser. Det här reflekteras i uttrycket "himmelskt tillfälle, geografisk fördel och människor i harmoni". [3] Enligt kinesiskt tänkande följer astronomin, geografin, kalendersystemet, medicinen, litteraturen och till och med samhällsstrukturen den här principen.

Kommunistpartiet förespråkar dock "människan över naturen" och en "kampefs filosofi" i trots mot himlen, jorden och naturen. Mao Zedong sade: "Att strida

mot himlen är oändligt glädjefullt, att slåss mot jorden är oändligt glädjefullt och att kämpa mot mänskligheten är oändligt glädjefullt." Kanske upplevde kommunistpartiet en verklig glädje i dessa kamper, men folket har betalat med ett oerhört lidande.

I. Kamp mot folket och utplånande av den mänskliga naturen

Sammanblandning av gott och ont och eliminering av människans natur

En människa är först och främst en naturvarelse och därefter en social varelse.

"Människor är vid födelsen av naturen goda" [4] och "Ett medkännande hjärta har alla" [5] så de flesta kriterier för bedömning av gott och ont har människan med sig vid födelsen. Men för det kinesiska kommunistpartiet (KKP) är människor djur eller till och med maskiner. Enligt partiet är bourgeoisie ("den borgerliga egendomsägande klassen", övers. anm.) och proletariatet endast materiella krafter.

KKP:s syfte är att kontrollera människor och gradvis omvända dem till rebelliska och revolutionära busar. Marx sade: "Materiella krafter kan endast stötts med materiella krafter" och att "en teori blir också en materiell kraft så fort den gripit tag i massorna". [6] Han ansåg att hela mänsklighetens historia inte är något annat än en fortskridande evolution av den mänskliga naturen, att mänsklig natur i själva verket är klassnatur, och han förutsatte att ingenting är ärftligt eller medfött, utan istället produkter av omgivningen. Han argumenterade för att en människa är en "social varelse", vilket strider mot konceptet "naturvarelse" som Feuerbach postulerade. Lenin ansåg att marxism inte kan uppkomma naturligt inom proletariatet, utan måste ingjutas utifrån. Lenin gjorde sitt bästa men kunde ändå inte få arbetare att byta från ekonomisk kamp till den politiska maktkampen. Så han satte sitt hopp till teorin om "betingade reflexer" som lades fram av Nobelpristagaren Ivan Petrovich Pavlov. Lenin sade att denna teori "har en betydande innebörd för proletariatet över hela världen". Trotskij [7] hoppades till och med förgäves att betingade reflexer inte bara skulle förändra en person psykiskt, utan även fysiskt. På

samma sätt som en hund dreglar så fort den hör lunkklockan ringa, förväntades soldater modigt rusa fram så fort de hörde skottsalvor och på så vis tillägna kommunistpartiet sina liv.

Sedan urminnestider har människortrott att belöning kommer genom ansträngning och arbete. Genom flitigt arbete kan livet bli rikt och få människor att ha förväntningar. Men däremot betraktas lättja och att skörda utan arbete som dåligt. Efter att kommunistpartiet likt pesten spreds till Kina uppmuntrade det dock samhällets avskum och dagdrivare att dela upp mark, plundra privat egendom och tyrannisera män och kvinnor – allt gjordes öppet och offentligt i lagens namn.

Alla vet att det är bra att respektera de äldre och ta hand om de unga, och att det är dåligt att ignorera lärare och föräldrar. Den forna konfucianska utbildningen bestod av två delar: *Xiao xue* (små lärdomar) och *Da xue* (stora lärdomar). *Xiao xue*-utbildningen, som gavs till barn under 15 år, fokuserade i huvudsak på gott uppförande i fråga om renlighet, socialt samspel och etikett (det vill säga utbildning i hygien, socialt uppförande, tal och så vidare). *Da xue*-utbildningen betonade dygd och att uppnå Tao [8]. Under KKP:s kampanjer där Lin Biao [9] och Konfucius kritiserades och där respekten för lärare förkastades, raderade partiet all moralstandard från den unga generationens sinn.

Ett gammalt ordspråk lyder: "En dag ens lärare, hela livet ens far." Den 5 augusti 1966 paraderades Bian Zhongyun, en lärare vid ett flickgymnasium som var anslutet till Pekings pedagogiska universitet, omkring på gatorna av sina kvinnliga elever. Hon bar en dumstrut på huvudet,

kläder fläckade med svart bläck och en krittavla runt halsen med förolämpande text, allt under att eleverna trummade på soptunnor. Hon tvingades ner på knä, slogs sedan med en spikförsedd träkäpp och brändes med kokhett vatten. Hon torterades till döds.

En kvinnlig rektor vid ett gymnasium som var anslutet till Pekings universitet, tvingades av sina elever att slå på en trasig tvättbalja och skrika "jag är ett dåligt element!". Hennes hår klipptes av slarvigt för att förödmjuka henne. Hon slogs i huvudet tills blodet strömmade, samtidigt som hon tvingades krypa på marken.

Alla anser att det är bra att vara ren och dåligt att vara smutsig. Men KKP förespråkar "att bli gytjtig över hela kroppen och täcka händerna med valkar" och lovprisade att "händerna är smutsiga och fötterna är nedsmorda med kodynga" [10]. Sådana människor betraktades som de mest revolutionära och de kunde få studera på universiteten, ansluta sig till partiet, befordras och slutligen bli ledare inom partiet.

Mänskligheten har gått framåt på grund av ackumuleringen av kunskap, men under KKP:s ledning betraktades det som dåligt att få kunskap. Intellectuella klassificerades som den "stinkande nionde kategorin" – värst på en skala från ett till nio. De blev tillsagda att lära sig från analfabeter och att låta sig omskolas av fattiga bönder för att kunna reformeras och börja nya liv. Under omskolningen av intellektuella förvisades professorer från Tsinghuas universitet till Karpön i Nanchang, Jiangxi-provinsen. Snäckfeber [11] var en vanlig sjukdom i det här området och till och med ett arbetsläger som tidigare låg

där var tvunget att flytta. När professorerna kom i kontakt med flodvattnet blev de omedelbart infekterade och utvecklade cirros (skrumplever) och blev sålunda oförmögna att arbeta och leva.

På anstiftan av den dåvarande kinesiske premiärministern Zhou Enlai, genomförde det kambodjanska kommunistpartiet (Röda khmererna) den grymmaste förföljelse av intellektuella. De självständigt tänkande utsattes för omskolning och förintelse både andligt och fysiskt. Mellan 1975 och 1978 dödades en fjärdedel av den kambodjanska befolkningen. Av dessa mötte somliga döden enbart för att de hade märken kvar i ansiktet efter att ha burit glasögon.

Efter de kambodjanska kommunisternas seger 1975 började Pol Pot i förtid att etablera socialism – "ett himmelsrike i det mänskliga samhället" utan några klass-skillnader, utan klyftor mellan stad och landsbygd, utan valuta eller kommersiell handel. Till sist slets familjer isär och ersattes av manliga respektive kvinnliga arbetslag. De tvingades alla att arbeta och äta tillsammans samt bära likadana svarta militäruniformer eller revolutionära uniformer. Man och hustru kunde bara träffas en gång i veckan efter godkännande.

Kommunistpartiet påstår sig frukta varken himmel eller jord, utan har arrogant försökt att reformera himmel och jord. Detta är ett fullständigt nonchalerande av alla rättfärdiga faktorer och krafter i universum. Mao Zedong skrev följande som student i Hunan:

"Under alla århundraden har nationer genomfört stora revolutioner. Det gamla tvättas bort och saker och ting uppfylls av det nya; stora förändringar har inträffat som omfattar liv och död, framgång och undergång. Det är likadant med förintelsen av universum. Förintelsen är definitivt inte den slutgiltiga förintelsen och det är ingen tvekan om att förintelse här kommer att innebära födelse där. Vi förväntar oss alla en sådan förintelse, för genom förintelsen av det gamla universum åstadkommer vi det nya universum. Är det inte bättre än det gamla universum?!"

Tillgivenhet är en naturlig mänsklig känsla. Tillgivenhet mellan man och hustru, barn, föräldrar, vänner och allmänt i samhället är något normalt. Genom ständiga politiska kampanjer har KKP gjort människor till vargar, eller till och med till djur som är mer vildsinta och grymma än vargen. Inte ens de mest vildsinta tigrar skulle äta upp sina ungar. Under KKP:s styre har det dock varit vanligt förekommande att föräldrar och barn rapporterat varandra bakom ryggen eller att äkta makar angett varandra. Familjerelationer har förnekats överallt.

I mitten av 1960-talet satte en kvinnlig lärare vid en grundskola i Peking av misstag ihop tecknen för "socialism" och "falla ner" när hon drillade sina elever i de kinesiska skrivtecknen. Eleverna angav henne. Efter det kritiserades hon varje dag och blev slagen av manliga elever. Hennes dotter klippte av bandet till henne. Närhelst kampen blev mer intensiv kritiserade dottern under politiska möten sin mors "nya rörelse i klasskampen". Under flera år efter missödet var lärarinnans enda arbete att dagligen städa skolan, inklusive toaletterna.

Människor som gick igenom kulturre-

volutionen glömmar aldrig Zhang Zhixin, som sattes i fängelse på grund av att hon kritiserade Mao för hans misslyckande med *Det stora språnget*. Fängelsevakterna klädde vid många tillfällen av henne kläderna, satte handklovar på händerna bakom ryggen och kastade in henne i männens celler för att låta de manliga fångarna våldta henne i grupp. Hon blev till slut galen. När hon skulle avrättas var fängelsevakterna rädda för att hon skulle skrika slagord i protest. De pressade då ned hennes huvud mot en tegelsten och skar upp strupen utan bedövning.

Under de senaste årens förföljelse av Falun Gong har KKP fortsatt att använda samma gamla metoder för att framkalla hat och uppvigla till våld. Kommunistpartiet trycker ner människors dygda natur och främjar, uppmuntrar och utnyttjar mänsklighetens onda sida för att stärka sin makt. I den ena kampanjen efter den andra har människor med samveten tvingats till tystnad av rädsla för våld. Kommunistpartiet har systematiskt förstört universella moralstandarder i ett försök att fullständigt rasera begreppen gott och ont, ära och skam som har upprätthållits av mänskligheten i tusentals år.

Ondska som överskrider lagen om ömsesidigt skapande och ömsesidigt hämmande

Lao Zi sade:

Alla under himlen kan se att skönhet är skönhet

endast på grund av att det finns fulhet.

Alla kan veta att godhet är godhet endast på grund av att det finns ondska.

Därför frambringas existens och icke-existens av varandra.

Svårt och lätt skapar varandra.

Långt och kort kontrasterar varandra.

Högt och lågt vilar på varandra.

Röst och ljud harmoniserar varandra.

Framsida och baksida följer på varandra.

Enkelt uttryckt existerar lagen om ömsesidigt stödjande och ömsesidigt hämmande i människovärlden. Människor delas inte enbart in i goda och dåliga individer, utan gott och ont samexisterar också inom varje människa.

Dao Zhi, en frontfigur för banditer i det gamla Kina, sade till sina följeslagare: "Även banditer bör följa Tao." Han utvecklade det till att man som bandit också borde vara "hedervärd, modig, rättfärdig, vis och välvillig". Det vill säga inte ens en bandit kan göra vadhelst han behagar, utan måste också följa vissa regler.

KKP:s historia kan sägas vara full av bedrägeri och förräderi utan restriktioner. Till exempel är "rättfärdighet" det som banditer hedrar allra mest. Till och med den plats där de delar upp bytet kallas för "Rättfärdighetens sal för fördelande av bytet". Men när en kris uppstår bland partikamrater inom KKP, avslöjar och anklagar de varandra och fabrikerar till och med falska anklagelser för att sätta dit varandra, vilket ökar på skadan med kränkningar.

Ta general Peng Dehuai som exempel. Mao Zedong, som kom från en bondefa-

milj, visste naturligtvis att det var omöjligt att producera 130 000 *jin* spannmål per *mu* [13] och att allt som Peng sade var sant. Han visste också att Peng inte hade för avsikt att ta makten ifrån honom, för att inte tala om att Peng hade räddat livet på honom flera gånger när Peng stred mot Hu Zongnans 200 000 man med bara sina egna 20 000 under kriget mellan KKP och Kuomintang (KMT). Trots detta blev Mao ursinnig så fort Peng uttryckte sin oenighet med honom, och slängde genast den dikt han hade skrivit som hyllning till Peng i papperskorgen: "Vem vågar rida framåt till häst med dragen sabel – bara vår general Peng!" Mao var fast besluten att få Peng avrättad, trots Pengs ädla kamratskap som hade räddat hans liv.

KKP dödar hellre brutalt än regerar med välvilja. Det förföljer sina egna medlemmar av förakt för kamratskap och personlig lojalitet. Det schackrar bort Kinas territorium och agerar fejt. I sin brist på visdom gör det sig till en fiende av ortodox tro. Det startar massrörelser, i strid med hur den vise skulle styra nationen. Sammantaget har KKP gått så långt att det har frångått den mest minimala moralstandarderna att "även banditer bör följa Tao". Dess ondska har nått långt bortom lagen om ömsesidigt stödjande och ömsesidigt hämmande i universum. KKP motsätter sig helt och hållet naturen och mänskligheten i syfte att röra till kriterierna för gott och ont och stjäla universums lag. Dess otvivelaktiga arrogans har nått zenit och det är dött att kollapsa totalt.

II. Kamp mot jorden under kränkande av naturlagarna, orsakar ändlösa katastrofer

Klasskampen utvidgas till att omfatta naturen

Jin Xunhua utexaminerades år 1968 från Wusongs gymnasium nr två i Shanghai och var medlem av den stående kommittén för Gymnasiets rödgardistrepresentanter i Shanghai. Han skickades till landsbygden i Heilongjiangprovinsen i mars 1969. Den 15 augusti 1969 sköjde våldsamma vattenmassor ner från ett bergsområde och översvämmade snart områdena kring Shuangfloden. Jin hoppade ner i de kraftiga strömmarna för att rädda två drivande elstolar till sitt produktionslag och drunknade.

Nedan följer två dagboksanteckningar [14] som Jin gjorde innan han dog.

4 juli

Jag börjar känna allvaret och intensiteten i klasskampen på landsbygden. Som ordförande Maos rödgardist står jag till fullo beredd att öga mot öga kämpa mot de reaktionära krafterna med Mao Zedongs oövervinnliga tanke som mitt vapen. Jag är villig att göra det även om det innebär att jag måste offra livet. Jag kommer att kämpa, kämpa och kämpa så gott jag kan för att befästa proletariets diktatur.

19 juli

Klassfienderna i den där produktionsbrigaden är fortfarande arroganta.

Utbildade ungdomar kom till landsbygden just för att delta i de tre stora revolutionsrörelserna på landsbygden. Först och främst klasskampen. Vi bör förlita oss på de fattiga bönderna, mobilisera massorna och trycka ner fiendens övermod. Vi utbildade unga ska alltid hålla upp Mao Zedongs tankes stora fana, aldrig glömma klasskampen och aldrig glömma proletariets diktatur.

Jin begav sig till landsbygden med tanken att strida med himmel och jord och reformera mänskligheten. Hans dagbok avslöjar att hans sinne var fullt av "kamp". Han utökade tanken om att "kämpa mot människor" till att strida mot himmel och jord och förlorade till slut sitt liv för det. Jin är ett typiskt exempel på kampfilosofin och blev på samma gång otvivelaktigt dess offer.

Engels sade en gång att frihet är att erkänna oundviklighet. Mao Zedong utvecklade detta och lade till "och reformeringen av världen". Detta tillägg tog helt och hållet fram KKP:s syn på naturen i ljuset: naturen ska förändras. "Oundvikligheten" är för kommunisterna det som de inte kan se med sina ögon och "lagbundenhet" något som man inte kan ange ursprunget för. De anser att naturen och mänskligheten kan "erövrast" genom att mobilisera subjektivt mänskligt medvetande för att förstå objektiva lagar. Kommunisterna har ställt till en röra i både Ryssland och Kina, deras två pilotområden, i försöken att förändra naturen.

Folkvisorna under Det stora språnget visar KKP:s arrogans och dumhet: "Låt bergen buga sig och låt floderna kliva åt sidan"; "Det finns ingen Jadekejsare i himlen och det finns ingen Drakkung på jorden. Jag är Jadekejsaren och jag är Drakungen. Jag beordrar de tre bergen och de fem klyftorna att kliva åt sidan, för här kommer jag!" [15]

Och kommunistpartiet har kommit! Och med det kommer förstörelsen av balansen i naturen och den ursprungligen harmoniska världen.

Naturförstörelsen medför att KKP får skörda vad det har sätt

I jordbrukspolitiken ansågs spannmål vara nyckelprodukten och KKP konverterade efter eget gottfinnande stora arealer till jordbruksmark på bergssluttningar och grässlätter som var olämpliga för jordbruk och torrlade floder och sjöar i Kina för att skapa odlingsmark. Vad blev resultatet? KKP hävdade att spannmålsproduktionen 1952 var större än under nationalistperioden, men det KKP inte avslöjade var att den totala spannmålsproduktionen i Kina inte översteg produktionen under det fredliga Qianlong-styret under Qingdynastin, förrän 1972. Än idag är Kinas spannmålsproduktion per capita långt under vad den var under Qingdynastin, och den är bara en tredjedel av vad den var under Songdynastin, då jordbruket stod på sin höjdpunkt i Kinas historia.

Urskillningslös avverkning, reglering av floder och igenfyllning av sjöar har resulterat i drastisk ekologisk förstörelse. Kinas ekosystem är idag på gränsen till sammanbrott. Uttorkningen av Haiifloden och Gula floden samt nedsmutningen av Huaifloden och Yangtzeffloden skär av den livlina som Kina har varit beroende

av för sin överlevnad. Med försvinnandet av grässlätterna i Gansu, Qinghai, Inre Mongoliet och Xinjiang har sandstormar nått de centrala slätterna.

På 1950-talet byggde kommunistpartiet, under ledning av experter från Sovjet, vattenkraftverket Sanmexia vid Gula floden. Detta kraftverk genererar fortfarande bara elektricitet motsvarande kapaciteten hos ett vattenkraftverk i en medelstor flod, trots att Gula floden är den näst största floden i Kina. Situationen har förvärrats av att projektet orsakat en ackumulering av dy och sand i flodens övre lopp och ökat flodbäddens höjd. På grund av detta orsakar även en måttlig översvämning enorma förluster i liv och egendom för människor på båda sidor om floden. Vid översvämningen av floden Wei 2003 var dess högsta vattenflöde 3 700 kubikmeter per sekund, en nivå som kan uppstå vart tredje till vart femte år. Ändå var katastrofen den värsta på 50 år.

En mängd storskaliga fördämningar har byggts i trakten kring Zhumudian i Henanprovinsen. 1975 kollapsade den ena efter den andra av dessa fördämningar. På bara två timmar drucknade 60 000 människor och den totala dödsiffran nådde hela 200 000.

Kommunistpartiet fortsätter sin hänsynslösa förstörelse av Kinas land. Dammen "De Tre raviner" i Yangtze-floden och Vattenflyttningsprojektet söder till norr är båda kommunistpartiets försök att förändra de naturliga ekosystemen med hjälp av investeringar som uppgår till hundratals miljarder dollar, och då har vi inte nämnt de små och medelstora projekten för att "bekämpa jorden". Vidare föreslogs det en gång inom partiet att en atombomb skulle användas för att spränga upp en passage på Qinghai-Tibet-platan för att förändra naturmiljön i västra Kina. Trots att KKP:s arrogans och förakt för landet har chockat världen så är det inte oväntat.

I hexagrammen (*Ba Gua*) i *Förändringarnas bok* betraktade de kinesiska förfäderna himlen som *Qian*, eller det kreativa, och vördade det som den himmelska Tao. De såg jorden som *Kun*, eller det mottagande, och respekterade mottagande dygder.

Kun, det hexagram som följer på *Qian*, förklaras i *Förändringarnas bok* enligt följande: "Genom att vara i hexagrammet Kun är jordens natur att utvidga sig och ge gensvar. I överensstämmelse med detta hanterar och upprätthåller högstående personer allting med generös dygd."

De konfucianska kommentarerna till *Förändringarnas bok* [16] säger: "Perfekt är Kuns storhet; den ger liv åt alla varelser."

Konfucius kommenterade ytterligare Kuns natur: "Kun är den mildaste, men i sin rörelse är den kraftfull. Den är ytterst stilla, men till sin natur eftergiven. Genom att följa får hon sin herre, men bibehåller ändå sin natur och på så sätt utiärdrar. Hon innehåller alla saker och är lysande när det gäller att förvandlas. Detta är Kuns väg – så foglig den är, bärande himlen och rörande sig med tiden."

Det är tydligt att alla ting kan hållas vid liv och frodas på jorden endast genom Moder Jordens mottagande dygder av mjukhet, stillhet och utåthållighet, i det att den följer himlen. *Förändringarnas bok* lär oss den riktiga attityden gentemot den himmelska Tao och de jordiska dygdena: att följa himlen, foga sig efter jorden och respektera naturen.

Det kinesiska kommunistpartiet lär emellertid i strid med *Qian* och *Kun* ut att "strida mot himlen och kämpa mot jorden". Det har efter eget gottfinnande upplurdat jordens resurser. Till slut kommer det oundvikligen att straffas av himlen, jorden och naturens lag.

III. Kamp mot himlen, förtryck av tro och förnekande av gudstro

Hur kan ett begränsat liv förstå obegränsad rumtid?

Albert Einsteins son Edward frågade honom en gång varför han var så berömd. Einstein pekade på en blind skalbagge på en läderboll och svarade att den inte visste att den väg som den kravlade på var krökt, men "Einstein vet". Einsteins svar har djupgående innebörd. Ett kinesiskt ordspråk förmedlar en liknande mening: "Du känner inte till hur berget Lu verkligen ser ut, just för att du är på berget". För att förstå ett system måste man kliva ut ur systemet för att observera det. Men genom att använda begränsade föreställningar för observation av universums gränslösa rumtid kommer människan aldrig att kunna förstå universums konstruktion fullständigt, och sålunda kommer universum att för alltid förbli ett mysterium för mänskligheten.

Den värld som inte kan nås av vetenskapen tillhör andlighet eller metafysik, vilka ryms inom kategorin "tro".

Tro, en mental aktivitet som innefattar erfarenhet och förståelse av livet, rumtiden och universum, ligger bortom det som kan styras av ett politiskt parti. "Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud." [17] Men med patetisk och absurd förståelse beträffande livet och universum som grund, kallar kommunistpartiet allting utanför sina egna teorier för "vidskepelse" och utsätter dem som tror på Gud för hjärntvätt och omskolning. De som inte går med på att ändra sin tro har blivit kränkta och till och med dödade.

Verkliga vetenskapsmän har ett mycket vidsynt perspektiv på universum och förnekar inte det obegränsade "okända" med en enskild persons begränsade föreställningar. Den kände vetenskapsmannen Isaac Newton förklarade i sin bok *Matematikens principer*, publicerad 1687, i detalj mekanikens principer, tidvattnets uppkomst och planeternas rörelser samt beräknade solsystemets rörelse. Newton som var så utomordentligt kunnig sade gång på gång att hans bok endast erbjöd en redogörelse för de ytliga fenomen och att han absolut inte vågade tala om den högste gudens sanna mening med skapandet av universum. I den andra upplagan av boken *Matematikens principer*, där han uttryckte sin tro skrev Newton: "Detta det vackraste systemet med sol, planeter och kometer kan bara uppkomma genom en intelligent och mäktig varelse planläggning och herravälde ... Liksom en blind man inte har någon uppfattning om färger, har vi ingen aning om på vilket sätt den allvise Guden uppfattar och förstår allting."

Låt oss bortse från frågan huruvida det finns himmelska riken som sträcker sig bortom denna rumtid och huruvida de som söker Vägen kan återvända till sina gudomliga ursprung och sanna jag. En sak kan vi alla vara överens om: de som har en ortodox tro tror alla på det orsaksmässiga

förhållandet att godhet föder godhet och att ondska blir bestraffad. Ortodox tro spelar en mycket viktig roll i att upprätthålla den mänskliga moralen på en viss nivå. Från Aristoteles till Einstein har många trott att det finns en lag som råder i universum. Mänskligheten har aldrig slutat söka efter universums sanning med olika metoder. Utöver vetenskaplig forskning, varför kan inte religion, tro och kultivering accepteras som andra tillvägagångssätt för avslöjande av universums sanning?

KKP förstör mänsklighetens ortodoxa tro.

Alla nationer har historiskt sett trott på Gud. Det är just på grund av tron på Gud och det karmiska orsakssammanhanget mellan gott och ont, som människor tyglade sig och upprätthöll samhällsmoralen. I alla tider och över hela världen har de ortodoxa religionerna i Väst och konfucianismen, Buddhismen och taoismen i Öst alla lärt människor att verklig lycka kommer från att ha en gudstro, att tillbe himlen, ha medkänsla med andra, uppskatta vad man har, vara tacksam för ens välsignelser och återgälda andras vänlighet.

En vägledande förutsättning för kommunismen har varit ateismen – tron på att det inte finns någon Buddha, ingen Tao, inga tidigare liv, inget liv efter döden och ingen orsaksmässig vedergällning. Därför har alla kommunister i olika länder sagt till de fattiga och till trasproletariatet [18] att de inte behöver tro på Gud; de behöver inte betala för vad de gör; och de behöver inte lyda lagarna eller uppföra sig väl. Tvärtom bör de använda bedrägeri och våld för att förvärva rikedomar.

I det gamla Kina placerade sig kejsare, vilka ansågs tillhöra de högsta ädlingarna, fortfarande nedanför himlen och kallade sig för himlens söner. Kontrollerade och tyglade av "himlens vilja" brukade de från tid till annan utfärda kejserliga påbud för att klandra sig själva och biktat sig inför himlen. Kommunismen säger däremot att de själva representerar himlens vilja. Ohämmade av lagar eller av himlen får de lov att göra vadhelst de vill. Som resultat har de skapat det ena helvetet efter det andra på jorden.

Kommunismens patriark Karl Marx ansåg att religion är ett andligt opium för folket. Han var rädd att människor skulle tro på Gud och det gudomliga och vägra att acceptera hans kommunism. Det allra första kapitlet i boken *Naturens dialektik* av Friedrich Engels innehåller kritik av Mendelevjev och hans grupps studier av mysticism.

Engels slog fast att allting före eller under medeltiden måste rättfärdiga sin existens inför det mänskliga förnufts domstol. När han sade detta placerade han sig själv och Marx som domare i denna rättgång. Mikhail Bakunin, anarkist och Karl Marx vän, kommenterade Marx på följande sätt: "Han framstod som en Gud för människor. Han kan inte acceptera någon annan som Gud förutom sig själv. Han ville att människor skulle dyrka honom så som de dyrkar Gud och visa honom sin vördnad som deras idol. Annars skulle han utsätta dem för verbala angrepp eller förföljelse."

Traditionell ortodox tro utgör naturliga hinder för den kommunistiska arrogansen.

KKP har förlorat all sans i den desperata religionsförföljelsen. Under kultur-

revolutionen revs oräkeliga tempel och moskéer och munkar fick paradera på gatorna i förödmjukelse. I Tibet skadades 90 procent av tempen. Till om med idag fortsätter KKP med religiösa förföljelser och fängslar tiotusentals medlemmar av kristna husförsamlingar. Gong Pinmei, katolsk präst i Shanghai, hölls fängslad av KKP i mer än 30 år. Han kom till USA på 1980-talet. Innan han dog vid en ålder på över 90 år skrev han ett testamente som lød: "Flytta min grav tillbaka till Shanghai när KKP inte längre styr Kina." Under drygt 30 års isolerad fångenskap på grund av hans tro, pressade KKP honom många gånger att ge upp sin övertygelse och acceptera KKP:s ledarskap i form av "Tresjälvpatiotiska kommittén" [19] i utbyte mot hans frisläppande.

Under de senaste åren har KKP:s förföljelse av Falun Gong-utövare, vilka står för principerna Sanning, Medkänsla och Tålmod, blivit en utvidgning av dess doktrin om "kamp mot himlen" liksom en oundviklig följd av att de tvingar människor mot deras vilja.

De ateistiska kommunisterna försöker kanalisera och kontrollera människors tro på Gud och de finner glädje i att strida med himmelen. Deras absurditet kan inte beskrivas i ord. Beskrivningar såsom arrogans eller övermod kan inte ens beskriva en bråkdel av det.

Slutsats

Kommunismen har i praktiken misslyckats över hela jorden. Jiang Zemin, en tidigare ledare för den sista stora kommunistregimen i världen, sade till en korrespondent för *Washington Post* i mars 2001: "När jag var ung trodde jag att kommunismen snabbt skulle slå igenom, men nu känns det inte så." [20] För närvarande är de som verkligen tror på kommunismen mycket få.

Den kommunistiska rörelsen är förutbestämd att misslyckas eftersom den bryter mot universums lag och går emot himlen. En kraft som på så sätt fullständigt motsätter sig universum kommer med all säkerhet att straffas av himlens vilja och gudomliga väsen.

Trots att det kinesiska kommunistpartiet har överlevt kriser genom att ofta ändra sitt uppträdande och klamra sig fast vid sina sista desperata knep, är dess oundvikliga undergång uppenbar för hela världen. När det tappas den ena efter den andra av sina bedrägliga masker, avslöjar KKP sin sanna natur: girighet, brutalitet, skamlöshet och ondskefullhet samt sin opposition mot universum. Men det fortsätter att kontrollera folks sinnen, förvränga människors etik och ödelägger därigenom mänsklig moral, fred och utveckling

Detta vidsträckta universum bär med sig himlens obestridliga vilja, vilken också kan kallas den gudomliga viljan eller naturens lag och kraft. Mänskligheten kommer att ha en framtid bara om den respekterar himlens vilja, följer naturens gång, tar hänsyn till universums lag och harhängiven omsorg om alla varelser under himlen.

Anmärkningar

[1] **Lao Zi** (också känd som Lao Tzu, Li Er och Li Dan), kinesisk filosof som levde på 500-talet före Kristus. Han anses vara författaren till skriften *Tao-Te Ching* (*Dao De Jing*) som ligger till grund för Taoismen.

[2] **Detta citat och** det ovanstående citerade stycket från Lao Zi kommer båda från *Tao-Te Ching*, kapitel 25. Fri översättning till svenska från det kinesiska originalet, med viss inspiration från Stefan Stenudds översättning till svenska.

[3] **Uttrycken kommer** från Mencius, bok 2. Fri tolkning till svenska från det kinesiska originalet.

[4] **Tre verser (San Zi Jing)** är en traditionell kinesisk text för grundskolan. Fri översättning från *The Epoch Times* engelska tolkning.

[5] **Mencius, bok 6.** Fri översättning från *The Epoch Times* engelska tolkning.

[6] **Karl Marx, Till kritiken av Hegels rättsfilosofi.**

[7] **Leon Trotskij** (1879-1940), rysk kommunistisk teoretiker, historiker och militär ledare, grundare av ryska Röda armén. Mördad i Mexico City av Stalins agenter den 22 augusti 1944.

[8] **Enligt Zhu Xi**, eller Chu Hsi (1130-

1200), också känd som Zhu-zi eller Chu-tzu, en nykonfuciansk vetenskapsman från Songdynastin, berör Små lärdomar gott uppförande medan Stora lärdomar utvecklar de underläggande principerna bakom dessa beteenden. Källa: *Classified conversions of Master Zhu (Zhu Zi Yu Lei)* volym 7 (Lärdom 1).

[9] **Lin Biao** (1907-1971) en av KKP:s högsta ledare. Tjänstgjorde under Mao Zedong som medlem i Kinas politbyrå, vice ordförande 1958 och försvarsminister 1959. Lin betraktas som arkitekten bakom Kinas Stora kulturrevolution. Lin utsågs till Maos efterträdare 1966 men föll i onöd 1970. När Lin anade sitt fall blev han inblandad i ett kupp försök och försökte fly till Sovjetunionen när komploten väl avslöjades. Under flykten från åtal kraschade hans plan i Mongoliet och han dog.

[10] **Från Maos "Tal vid Yan'ans forum för litteratur och konst", 1942.**

[11] **Snäckfeber**, lat. *Schistosomiasis*, är en sjukdom som orsakas av parasitmaskar. Infektion uppkommer vid kontakt med smittat sötvatten. Vanliga symtom är feber, frossa, hosta och muskelvärk. I allvarigare fall kan sjukdomen orsaka skador på lever, tarm, lungor och urinblåsa. I sällsynta fall kan det förekomma anfall, förlamning eller ryggmärgsinflammation.

[12] **Tao-Te Ching**, kapitel 2.

[13] **"Jin"** är en kinesisk viktighet. En jin = 0,5 kg. "Mu" är en kinesisk ytenhet. En mu är cirka 825 kvadratmeter.

[14] Översättning från kinesiska via engelska till svenska

[15] **Jadekejsaren och Drakungen** är figurer i den kinesiska mytologin. Jadekejsaren kallas av barnen och allmänheten för Farfar Himlen. Han är himlens härskare och den viktigaste guden i den kinesiska taoistiska gudavärlden. Drakungen är den gudomliga härskaren över de fyra haven. Varje hav är kopplat till ett av de fyra väderstreck och styrs av en drakking. Drakkingarna lever i kristallpalats, skyddade av räksoldater och krabbgeneraler. Utöver att styra livet i vatten manipulerar Drakkingarna också molnen och regnet. Drakkingen i det Östra havet sägs ha störst territorium.

[16] **The Complete I Ching**, översatt till engelska av Alfred Huang. Rochester, VT: *Inner Traditions*, 1998.

[17] **Bibeln**, Evangelium enligt Matteus 22:21.

[18] **Trasproletariatet**: Termen syftar på klassen med utslagna, nedgångna eller ljusskygga element som utgör en del av befolkningen i industricentra. Det omfattar tiggare, prostituerade, gangsters, utpressare, svindlare, smätjuvar, luffare, permanent arbets-

lösa eller arbetsoförmögna, människor som blivit utkastade från industrierna och alla sorters urartade eller degenererade element samt underklassen. Termen myntades av Karl Marx i *Klassstriderna i Frankrike 1848-1850*.

[19] **Tre-självkommittén** (eller tre-självkyrkan) är en skapelse av KKP. Tre-själv avser: självstyre, självförsörjning och självspredning. Kommittén kräver att kristna kineser klipper av banden till kristna utanför Kina. Tre-självpatristiska kyrkan kontrollerar alla godkända kyrkor i Kina. Kyrkor som inte anslöt sig till "tre självkyrkan" tvingades stänga. Ledare och anhängare av självständiga huskyrkor förföljs och döms ofta till fängelse.

[20] **John Pomfret**: "Jiang varnar USA – Kinas ledare säger att Taiwans vapenaffär kan sporra till uppladdning." *Washington Post*, 24 mars 2001.

5. Femte kommentaren

Om Jiang Zemins förföljelse av Falun Gong i maskopi med det kinesiska kommunistpartiet

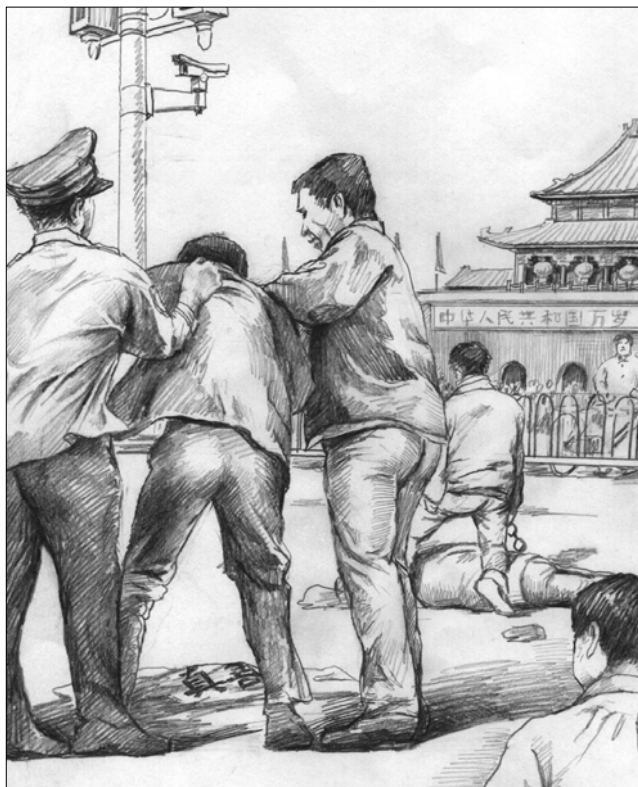
Förord

Zhang Fuzhen, c:a 38 år, var anställd i Xianheparken i staden Pingdu i Shandongprovinsen, Kina. Hon åkte i november 2000 till Peking för att vädja för Falun Gong och bortrövades då av myndigheterna. Enligt källor som känner till fallet torterade och förödmjukade polisen Zhang Fuzhen genom att ta av henne kläderna och raka av hennes hår. De band fast henne vid en säng med de fyra lemmarna utsträckta och hon tvingades uträtta sina behov i sängen. Senare gav polisen henne en injektion med ett okänt gift. Efter injektionen drabbades Zhang av så kraftiga smärtor att hon nästan förlorade förståndet. Hon kämpade mot smärtan fastbunden vid sängen tills hon dog. Hela förloppet bevitnades av lokala tjänstemän från 610-byrån (hämtad ur en rapport från clearwisdom.net den 23 juli 2004) [1].

Yang Lirong, 34, bodde på Beimen-gatan i staden Dingzhou, Baoding i Hebeiprovinsen. Hennes familj blev

ofta trakasserad och skrämmd av polisen för att hon utövade Falun Gong. Efter en husrannsakan natten den 8 februari 2002 blev Yangs man, som var chaufför vid Standardiserings- och ackrediteringsbyrån, chockskadad och rädd att förlora sitt jobb. Han kunde inte uthärda den enorma press som de ansvariga utövade på honom. Tidigt nästa morgon, när deras föräldrar hade gått hemifrån, passade han på och ströp sin hustru till döds. Yang Lirong dog tragiskt och efterlämnade sin tioårige son. Strax efteråt rapporterade Yangs man det inträffade till myndigheterna, och polisen skyndade dit för att obducera kroppen, som fortfarande var varm. De tog ut flera av hennes organ medan de fortfarande ångade av värme och blodet vällde ut.

En person från Dingzhous Allmänna säkerhetsbyrå sade, "Detta är ingen obduktion, det här är dissekering av en levande människa!" (ur en artikel på clearwisom.net den 25 september 2004)

[2] I Wanjia tvångsarbetsläger i Heilongjiangprovinsen hängdes en kvinna som var gravid i sjunde månaden upp i en bjälke. Händerna var fastbundna med ett grovt rep som lades över ett block som satt på bjälken. Pallen som hon stod på sparkades undan och hon hängde i luften. Bjälken var 3-4 meter ovanför

marken. Repet löpte genom blocket och den andra änden hölls av fängelsevakterna. När vakterna drog i repet hängde hon fritt i luften och när de släppte repet föll hon hårt till marken. Den gravida kvinnan genomgick denna plågsamma tortyr tills hon fick missfall. Minst lika grymt var att hennes man tvingades se på när hans hustru torterades (ur en

intervju med Wang Yuzhi som torterades i 100 dagar i Wanjia tvångsarbetsläger, publicerad på clearwisdom.net den 15 november 2004). [3]

Dessa skrämmande tragedier inträffade i dagens Kina. De drabbade är Falun Gong-utövare som förföljs brutalt och dessa är bara några av de oräknliga tortyrfall som har skett under de senaste fem årens ständiga förföljelse.

Sedan Kina påbörjade sina ekonomiska reformer under sent 70-tal har det kinesiska kommunistpartiet (KKP) ansträngt sig för att visa en positiv och liberal bild mot omvärlden. Förföljelsen av Falun Gong har emellertid under de senaste fem åren varit blodig, irrationell, omfattande, våldsam och brutal och låtit det internationella samfundet än en gång bevittna KKP:s sanna ansikte och dess skamliga hantering av mänskliga rättigheter. Den kinesiska allmänheten tror, i den illusion som KKP har skapat, att partiet gör framsteg och har förbättrats och man har vant sig vid att skylla de grymheter som begåtts inom Kinas rättssystem på polisens dåliga moral. Men den brutala, systematiska förföljelsen av Falun Gong pågår överallt på varje nivå i det kinesiska samhället och har fullständigt spräckt illusionen om förbättrade mänskliga rättigheter. Många människor funderar nu över hur en sådan blodig och skamlös förföljelse kan äga rum i Kina. Varför har vi, medan samhällsordningen håller på att återställas efter det kaos som Kulturrevolutionen förde med sig för nästan 30 år sedan, gått in i en annan likartad mardrömstid? Varför förföljs Falun Gong, som baseras på "Sanning, Godhet och Tålmod" och som har spridits till över 60 länder runt om i världen, endast i Kina och inte någon annanstans i världen? Vilka kopplingar finns det mellan Jiang Zemin och KKP i den här förföljelsen?

Jiang Zemin saknar både duglighet och moralisk integritet. Utan en skickligt inställd döds- och lögnmaskin som KKP skulle han aldrig ha kunnat genomföra detta folkmord, ett folkmord som är spritt över hela Kina och som även når utomlands. Inte heller skulle KKP, i den internationella andan av öppenhet och ansträngningar att förena världen, gärna gått emot strömmen om inte en egenmäktig diktator som Jiang Zemin visat vägen. Maskopin och samstämmigheten mellan Jiang Zemin och den onda naturen hos KKP har förstärkt vidrigheten i förföljelsen till en nivå som saknar motsvarighet. Det påminner om hur ekot av ljudet från en bergsbestigare utrustning mot ett sammanpressat snötäcke kan orsaka en lavin och få katastrofala konsekvenser.

I. Likartad bakgrund leder till likartad kriskänsla

Jiang Zemin föddes orosåret 1926. På samma sätt som KKP döljer sin blodiga historia, har Jiang Zemin dolt sin historia som landsförrädare inför partiet och det kinesiska folket.

När Jiang Zemin var 17 år var det världsomfattande kriget mot fascismen i full gång. När patriotiska ungdomar begav sig till frontlinjen för att slåss mot Japan och rädda Kina, valde Jiang Zemin att 1942 sträva efter en högre utbildning på Centraluniversitetet, vilket etablerats av Wang Jingweis marionettregim i Nan-

jing som stod under japanernas kontroll. Enligt uppgifter från olika källor var den egentliga anledningen att Jiang Zemins biologiske far, Jiang Shijun, var en högt uppsatt tjänsteman i departementet för antiknapropaganda i den japanska armén, efter att Japan intagit Jiangsuprovinen under sin invasion av Kina. Jiang Shijun förrådade alltså Kina.

När det gäller svek och landsförräderi har Jiang Zemin och KKP betett sig likadant: de är i sådan avsaknad av känslor för och kärlek till det kinesiska folket att de lättvindigt vågar döda oskyldiga människor.

För att infiltrera KKP och förbättra sin ställning och sitt välstånd efter att KKP vunnit inbördeskriget, hittade Jiang Zemin på en lögn om att han adopterats och uppfostrats av sin farbror Jiang Shangqing. Farbrodern blev partimedlem som ung och sköts senare av banditer. På grund av den uppdiktade familjebakgrunden befordrades han från låg tjänsteman till ställföreträdande minister och minister för elektronikindustrin på några få år. Jiangs befördran berodde inte på hans förmågor utan på personliga kontakter och tjänster. När han var partisekreterare i Shanghai sparade han ingen möda när det gällde att ordna förmåner för KKP-magnater som Li Xiannian och Chen Yun [4] som varje år besökte Shanghai under värfestivalen. Som partisekreterare för Shanghai stod han en gång och väntade flera timmar i snön för att personligen överlämna en födelседagstårt till Li Xiannian.

"Fjärdejunimassakern" på Himmelska Fridens Torg 1989 var en annan vändpunkt i Jiang Zemins liv. Han blev generalsekreterare i KKP genom att ha följt en liberal tidning, *World Economic Herald*, satt ledaren för folkkongressen, Wan Li, i husarrest och stöttat massakern. Redan innan massakern hade Jiang Zemin skrivit ett hemligt brev till Deng Xiaoping och begärt "krafttag" mot studenterna, annars skulle "både nationen och partiet underkuvas". Under de senaste 15 åren har Jiang Zemin under täckmanteln "stabilitet har den högsta prioritet" bedrivit ett hänsynslöst förtryck och dödande av olikstämning och grupper som vill behålla älsktsfrihet och trosfrihet.

Sedan både Ryssland och Kina började se över gränserna 1991 har Jiang Zemin fullständigt erkänt det forna Sovjetunionens invasion av Kina och fullständigt accepterat de orättvisa avtalen mellan Tsarryssland och Kina sedan Aigun-fördraget. Kinesiskt territorium på över en miljon kvadratkilometer har på så sätt förlorats permanent av honom.

Genom att påstå sig vara ett föräldralöst barn till en KKP-martyr, när han egentligen är äldsta barnet till en landsförrädare, följde han personligen KKP:s exempel på bedrägeri; med sitt stöd till massakern på Himmelska Fridens Torg och förtrycket av demokratiörelser och religiös tro tillämpade han personligen KKP:s metod att döda; Jiang Zemin lämnar land ifrån sig gratis, precis så som KKP gjorde under Sovjetunionens styre som en gren av Kommuninternationalen i Fjärran Östern, så han har erfarenhet av den sortens förräderi som kännetecknar KKP.

Jiang Zemin och KKP har likartade, vanhedrande ursprung och historia. På grund av detta har båda en akut otrygghetskänsla när det gäller maktinnehavet.

II. Jiang Zemin och KKP är båda lika rädda för "Sanning, Godhet och Tålmod"

Den internationella kommuniströrelsens historia är skriven med hundratals miljoner människors blod. Nästan alla kommunistländer har genomgått en process med förföljelse av kontrarevolutionärer som under Stalintiden i det forna Sovjetunionen, då miljontals oskyldiga människor slaktades. Under 1990-talet upplöstes det forna Sovjet och Östeuropa förändrades dramatiskt. Över en natt förlorade kommunistblocket över halva sitt territorium. KKP lärde sig av detta att ett slut på förtrycket och acceptering av yttrandefrihet skulle innebära dess död. Om människor skulle få uttrycka sig fritt, hur skulle KKP då kunna dölja de blodiga övergreppen? Hur skulle det då kunna rättfärdiga sin bedrägliga ideologi? Om förtrycket upphörde och människor befriades från rädsla och hot, skulle de då inte våga välja livsstil och tro på något annat än kommunismen? Hur skulle kommunistpartiet då kunna behålla den bas i samhället som är avgörande för dess överlevnad?

Oavsett vilka förändringar som syns på ytan så är KKP i grunden oförändrat. Efter "Fjärde junimassakern", utbrast Jiang Zemin: "eliminera alla instabila faktorer i deras linda." Full av rädsla förklarade han att han aldrig skulle ge upp lögnerna till allmänheten och att han skulle fortsätta förtrycket av befolkningen tills den var fullständigt "avväpnad."

Det var under denna period som Falun Gong introducerades i Kina. Till en början ansåg många att Falun Gong var en slags qigong [5] som var mycket kraftfull och gjorde människor sunda och friska. Senare insåg man emellertid gradvis att essensen i Falun Gong inte var de fem övningsrörelserna. Falun Gong ledde människor till att bli bättre människor utifrån principerna "Sanning, Godhet och Tålmod".

Falun Gong undervisar om "Sanning, Godhet och Tålmod", kommunistpartiets brygd består av "falskhet, hat och kamp."

Falun Gong främjar "det sanna" och innefattar att tala sanning och uppföra sig sanningenligt. KKP har förlitat sig till lögnerna för att hjärntvätta människor. Om alla skulle börja tala sanning skulle allmänheten förstärkt att KKP uppstod genom inställsamhet gentemot Sovjetunionen och mord, kidnappning, flykt när det passar, opiumodling samt att skaffa sig en anledning att slåss mot den japanska invasionen och så vidare. KKP påstod en gång att "ingenting av betydelse kan fulländas utan en lögn". Efter att KKP erövrade makten startade det successivt politiska rörelser som åsamkade det oerhörda skulder. Att förespråka sanningsenlighet skulle således innebära KKP:s undergång.

Falun Gong befrämjar "Godhet", att alltid tänka på andra först och vara omtänksam i alla situationer. KKP har alltid förespråkat "brutal kamp och skoningslösa kampanjer". KKP:s förebild Lei Feng sade en gång: "vi skall behandla fienden obarmhärtigt och lika kyligt som den stränga vintern." Faktum är att KKP inte bara behandlade sina fiender så, de

har behandlat sina egna medlemmar lika illa. Grundarna av kommunistpartiet, de högsta befälhavarna och polisen, till och med en av landets ordföranden har blivit obarmhärtigt förhård, misshandlade och grymt torterade av sitt eget parti. Slakten av de så kallade "klassfienderna" var härresande brutal. Om "godhet" hade dominerat samhället skulle de massrörelser som baserats på "synder" när de initierades av kommunistpartiet aldrig någonsin ha inträffat.

I boken *Det kommunistiska manifestet* står det att alla samhällens historia är historia av klasskamper. Detta representerar kommunistpartiets begrepp om historien och världen. Falun Gong främjar å andra sidan individens sökande inåt efter egna brister i en konflikt. Detta sökande inåt och självkontroll står helt i motsats till KKP:s filosofi om kamp och attack.

Kamp har varit den huvudsakliga metoden med vilken kommunistpartiet har uppnått politisk makt och överlevnad. Kommunistpartiet har periodvis dragit igång politiska rörelser för att förtrycka vissa grupper av människor med syfte att förnya och öka sin kraft och "uppliva sin revolutionära stridskamp". Processen upprepades med våld och lögnerna för att stärka och förnya människors rädsla och upprätthålla partiets makt.

Ur ideologisk synvinkel står den filosofi som kommunistpartiet förlitar sig till för att överleva helt i motsats till Falun Gongs undervisning.

Människor med upprätta värderingar är utan fruktan, medan KKP förlitar sig på människors rädsla för att hålla sig kvar vid den politiska makten

Människor som förstår sanningen är utan fruktan. Kristendomen förföljdes i nästan 300 år. Otaliga kristna halshöggs, brändes levande på bål, dränktes eller blev lejonföda, men de gav aldrig upp sin övertygelse. När Buddhismen erfor svårigheter i historien uppförde Buddhisterna sig lika tillitsfullt.

Ett viktigt mål med den ateistiska propagandan är att få människor att tro att himmel och helvete inte existerar och att det inte finns något som heter karmisk återgäldning, så att människor inte längre hålls tillbaka av sitt eget samvete. Istället läggs fokus på rikedom och komfort, som om det är den här världens verklighet. Därigenom manipuleras svagheten hos den mänskliga naturen och folket kan kontrolleras med hjälp av fruktan och lockelser. Människor som har en egen övertygelse kan se igenom liv och död. De blir inte berörda av denna världens illusion. De tar världsliga frestelser och dödshot mycket lätt och gör kommunistpartiets ansträngningar att manipulera dem kraftlösa.

Den höga moralstandarden hos Falun Gong genererar KKP

Efter massakern på Himmelska Fridens Torg den fjärde juni 1989 har KKP:s ideologi kollapsat fullständigt. I augusti 1991 kollapsade kommunistpartiet i det forna Sovjetunionen, följt av drastiska förändringar i Östeuropa. Händelsen satte press på och skrämd KKP. Dess förmåga att regera och utsikter att överleva mötte oväntade utmaningar då det stod inför kri-

ser både hemma och utomlands. Vid den tiden klarade inte KKP längre att förena sina medlemmar med de ursprungliga doktrinerna från marxismen, leninismen och maosismen. Därför satsade det på omfattande korruption för att vinna partimedlemmarnas lojalitet. Den som följde partiet fick personliga vinster genom korruption och förskingring, fördelar som icke-partimedlemmar omöjligt kunde få. Särskilt efter Deng Xiaopings resa till södra Kina 1992 [6] blev regeringstjänstemännens profiterande och korruption inom fastighetsaffärer och aktiemarknad ohämmade i Kina. Prostituition och smuggling finns överallt. Pornografi, spel och droger sprider sig över hela Kina. Även om det kanske inte är rättvist att påstå att det inte finns en enda bra person inom kommunistpartiet så har den breda massan för länge sedan mist förtroendet för partiets anti-korruptionsförsök och anser att över hälften av regeringstjänstemännen på mellan och hög nivå redan har blivit korrupta.

Samtidigt har den höga moralstandard som visas upp av Falun Gong-utövare, som utövar "Sanning, Godhet och Tålmod", nått allmänhetens hjärtan med medkänsla. Över 100 miljoner människor drogs till Falun Gong och började utöva. Falun Gong är en moralspegel som genom sin natur avslöjar allt det som är orättfärdigt hos KKP.

KKP var ytterst avundsjukt på hur Falun Gong spreds och organiserades

Falun Gong sprids från person till person och från hjärta till hjärta. Det har en lös organisation och vem som helst kan komma och gå som den vill. Det är mycket olik kommunistpartiets hårt kontrollerade organisation. Trots den strikta strukturen, de politiska studier och gruppkิจกรรมer som genomfördes varje vecka i KKP:s förgreningar så fanns de ändå bara till formen. Få partimedlemmar höll med om partiets ideologi. Tvärtom följde Falun Gong-utövare medvetet principerna "Sanning, Godhet och Tålmod". Eftersom Falun Gong effektivt förbättrade människors hälsa både kroppsligt och psykiskt växte antalet utövare explosionsartat. Utövarna studerade frivilligt Li Hongzhis böcker och informerade om Falun Gong på egen bekostnad. Under en period på sju år ökade antalet Falun Gong-utövare från noll till 100 miljoner. När de övade på morgnen hördes Falun Gongs övningsmusik i nästan alla parker i Kina.

Kommunistpartiet sade att Falun Gong "tävlar" om massorna med partiet och att det var en "religion". Faktum är att det som Falun Gong ger människorna är en kultur och en livsstil. Det är den kultur som tillhörde våra förfäder och som kineserna förlorade för länge sedan. Den utgjorde roten till kinesiska traditioner. Jiang Zemin och kommunistpartiet brukade Falun Gong. Om dess traditionella moral accepterades av allmänheten skulle ingenting kunna hindra den snabba spridningen. Under flera decennier hindrade och manipulerade KKP de inneboende kinesiska traditionerna. Det skulle innebära ett historiskt vägval att återvända till rötterna. Det skulle bli vägen tillbaka för majoriteten av människorna efter svårigheter och bedrävelser. När människor ges ett sådant unikt val kommer de att kunna skilja på rätt och fel och kommer säker-

ligen att lämna hemskheterna bakom sig. Det skulle verkligen bli ett fullständigt förneka och att ge upp det som kommunistpartiet har förespråkat. Detta vore att slå mot KKP:s svagaste punkt. När antalet Falun Gong-utövare översteg antalet medlemmar i kommunistpartiet kan man föreställa sig KKP:s skräck och avundsjuka.

KKP utövar total kontroll över alla delar av det kinesiska samhället. På landsbygden finns det partiavdelningar i varenda by. I tätorterna finns KKP:s avdelningskontor på alla administrationsbyråer i bostadsområdena. I armén, regeringen och på företagen sträcker sig partiets förgreningar ner till dess minsta beståndsdelar. Absolut monopol och ren manipulation är de sätt genom vilka KKP håller sig kvar vid makten. I den kinesiska konstitutionen kallas fenomenet förmildrande för att "framhärda i partiets ledarskap". Falun Gong-utövarna är å andra sidan uppenbart mer benägna att ta till sig "Sanning, Godhet och Tålmod" som sina principer. KKP såg detta som inget annat än att "förneka partiets ledarskap" och det var fullständigt oacceptabelt.

Kommunistpartiet anser att Falun Gongs tro är ett hot mot kommunistregimens legitimitet

En sann andlig övertygelse är alltid en betydande utmaning för kommunistpartiet. Eftersom kommunistregimens legitimitet baseras på så kallad "dialektisk materialism" och önskan att skapa "himmelriket på jorden" så kunde det enbart förlita sig på ledarskapet hos "det främsta ledet i världen", det vill säga kommunistpartiet. Samtidigt gjorde utövning av ateism det möjligt för kommunistpartiet att fritt tolka vad som skall anses som dygdigt, vad som är gott och ont. Som resultat har det inneburit att det inte finns någon moral eller skillnad mellan gott eller ont att tala om. Allt som människorna ska komma ihåg är att partiet alltid är "framstående, ärorikt och korrekt".

Att ha sin egen övertygelse ger människor en oföränderlig standard för gott och ont. Falun Gong-utövare värderar rätt och fel utifrån principerna "Sanning, Godhet och Tålmod". Detta är ett uppenbart hinder för KKP:s oupphörliga försök att "likrikta människors tankande."

Om vi fortsätter vår analys så finns det många andra orsaker. De fem exemplen ovan är dock synnerligen hotfulla för KKP. Av samma skäl förtrycker Jiang Zemin Falun Gong. Jiang inledde sin karriär genom att ljuga om sitt förfärdiga, så självklart är han rädd för sanningen. Genom förtryck av människor blev han snabbt framgångsrik och mäktig, så självklart tycker han illa om godhet. Han har hållit sig kvar vid makten genom politiska kamper inom partiet, så självklart ogillar han tålmod/tolerans.

En liten händelse kan beskriva hur extremt småaktigt och avundsjukt Jiang Zemin är. Hemudus museum [7] i länet Yuyao (nu är det en stad) i Zhejiangprovinsen är en kulturhistorisk plats under statligt beskydd. Ursprungligen var det Qiao Shi [8] som skrev namnskylten till museet vid Hemudus ruiner. När Jiang Zemin besökte museet i september 1992 såg han Qiao Shis inskription och hans ansikte blev mörkt och dystert. Den medföljande personalen kände stor olust då de visste att

Jiang inte tålde Qiao Shi och att han eftersträfvade anseende så mycket att han måste skriva en inskription vart han än kom, till och med när han besökte trafikenheten, den allmänna säkerhetsbyrån i Jinan och föreningen för pensionerade ingenjörer i Zhengzhou. Museets personal vågade inte förolämpa den småaktige Jiang Zemin. Med renovering som ursäkt ersatte således museet i maj 1993 Qiao Shis inskription med Jiangs, innan det åter öppnades.

Mao Zedong påstås ha "fyra volymer kraftfulla skrifter", medan *Urvalda arbeten av Deng Xiaoping* har en "katt-teori" [9], med drag av pragmatisk ideologi. Jiang Zemin vände ut och in på sin hjärna men kunde inte få fram mer än tre meningar (det sägs att författaren av de tre meningarna är Wang Huning) och påstod sedan att han hade åstadkommit "tre föreläsningar". Dessa publicerades i en bok och spreds av KKP, på nivå efter nivå inom regeringens organisation och såldes enbart för att människor tvingades köpa den. Och Jiang Zemin respekterades inte det minsta av partimedlemmarna. De spred rykten om hans affär med en sängerska och den generande episoden när han sjöng "O Sole Mio" och när han reste utomlands och kammade sitt hår framför Spaniens kung. När grundaren av Falun Gong, Li Hongzhi, född i en vanlig familj, gav en föreläsning fylldes föreläsningshallen av professorer, experter och kinesiska studenter som studerade utomlands. Många som hade doktorerat eller hade en masterexamen flog hundratals mil för att lyssna till föreläsningarna. När Li Hongzhi välutlärat föreläste på scenen i flera timmar gjorde han det utan att använda några anteckningar. Föreläsningarna skrevs ner och samlades i en bok för att senare publiceras. Allt detta var outhärdligt för Jiang Zemin, som är både bifång, avundsjuk och småaktig.

Jiang Zemin lever ett överdådigt, välustigt och korrupt liv. Han spenderade 900 miljoner Yuan (omkring 830 miljoner kr) på att köpa ett lyxflygplan till sina egna resor. Jiang hämtade ofta pengar ur allmänna fonder, tiotals miljarder, som hans son gjorde affärer med. Genom svågerpolitik befordrade han sina anhängare och skyddslingar till höga positioner ovanför ministeriennivå och försökte desperat och med extrema metoder dölja sina kumpans korruption och brott. Av alla dessa skäl skräms Jiang Zemin således av Falun Gongs moraliska auktoritet och än mer fruktar han att ämnen som himmel och helvete och principer om att ont belönas med ont och att gott belönas med gott, som Falun Gong förespråkar, verkligen är sanna.

Trots att Jiang hade den största makten inom KKP oroade han sig ofta för att bli tvingad bort från makten under de hänsynslösa maktkamperna inom KKP, då han saknade politisk talang och färdighet. Han är mycket känslig när det gäller hans status som makten "rygggrad". För att undanröja meningsskiljaktigheterna iscensatte han lömska intriger för att bli av med politiska fiender som Yang Shangkun och dennes bror Yang Baibing. Under kommunistpartiets 15:e folkkongress 1997 och den 16:e 2002, tvingade Jiang bort motståndarna från sina poster, medan han ignorerade det gällande regelverket och kärt höll fast vid sin post.

Efter Fjärdejunimassakern 1989, höll KKP:s nye generalsekreterare Jiang Zemin en presskonferens för inhemska och

utländska medier. En fransk reporter tog upp frågan om den kvinnliga högskolestuderande som, till följd av inblandningen i fjärde junihändelsen på Himmelska Fredens Torg, kördes iväg till en bondgård i Sichuanprovinsen för att bära tegelsten och därefter våldtogs upprepade gånger av de lokala bönderna. Jiang svarade: "Jag vet inte om det du säger stämmer, men den kvinnan är en våldsam bråkmakerska. Om det nu är sant så förtjänade hon det." Under den stora kulturrevolutionen utsattes Zhang Zhixin [10] för gruppvåldtäkt och hennes strupe skars av (för att hindra henne från att avslöja sanningen) under fångenskapen. Troligtvis skulle Jiang Zemin även här ha ansett att hon förtjänade det. Man kan lätt se Jiang Zemin skuraktiga, avvikande och grymma mentalitet.

Sammanfattningsvis är Jiang Zemin hunger efter diktatorisk makt, grymhet samt rädsla för "Sanning-Godhet-Tålmod" anledningarna till hans irrationella kampanj för att förtrycka Falun Gong och det överensstämmer i hög grad med hur KKP fungerar.

III. Jiang Zemin och KKP i maskopi

Jiang Zemin är känd för att vilja synas, skryta och använda lömska politiska trick. Hans inkompetens och okunnighet är välkänd. Fastän han helhjärtat föresatt sig att "utrota" Falun Gong utifrån sin egen illvilja, var han inte kapabel att göra mycket, eftersom Falun Gong är rotat i traditionell kinesisk kultur och har blivit så populärt att det vunnit en bred grund i samhället. Det kinesiska kommunistpartiets tyranniska mekanism var emellertid i full verksamhet och Jiang Zemin drog fördel av sin position som kommunistpartiets generalsekreterare för att personligen sätta igång förföljelsen av Falun Gong. Kommunistpartiets reaktion på Jiang Zemin initiativ var likt lavinen som utlöses av en bergsbestigarens rop.

Innan Falun officiellt utfärdade ordern att slå ner Falun Gong hade kommunistpartiet redan börjat undertrycka, övervaka, undersöka och dikta ihop anklagelser mot Falun Gong. Det kinesiska kommunistpartiet kände sig hotat av "Sanning-Godhet-Tålmod", för att inte nämna den aldrig förut skådade växande populariteten hos Falun Gong. Säkerhetspolisens infiltrerade Falun Gong så tidigt som 1994 utan att finna några fel och en del av dem började till och med att själva uppträda utöva metoden. 1996 bröt *Guanming Daily* mot den tysta överenskommelse som fanns gällande qigong (dvs. att staten inte förespråkar, gynnar, svartmålar eller lägger sig i qigong-aktiviteter) och publicerade en artikel som fördömde Falun Gongs ideologi. Därefter började politiker med bakgrund inom säkerhetstjänsten eller så kallade "vetenskapsmän" att ständigt ofreda Falun Gong. I början av 1997 drog Luo Gan, sekreterare i Politik- och rättskommittén i det kinesiska kommunistpartiets Centralkommitté, fördel av sin makt och beordrade den Allmänna säkerhetsbyrån att påbörja en landsomfattande undersökning av Falun Gong i syfte att finna bevis som rättfärdigade ett förbud. Efter att rapporterna som kom tillbaka från platser över hela landet sade samma sak, "ännu inga bevis funna", utfärdade Luo Gan ett cirkulär – No.555 - "Underrättelse om inledandet av en undersökning av Falun

Gong", genom Allmänna (även kallad Politiska) säkerhetsministeriets första byrå. Först anklagade han Falun Gong för att vara en "ond kult" och sedan beordrade han polismyndigheter över hela landet att samla bevis med hjälp av hemliga agenter. Undersökningen ledde inte till några nya bevis som styrkte hans anklagelser.

När kommunistpartiet, vilket är ett ont väsens organisation, kunde inleda förtrycket av Falun Gong behövde det hitta en person som kunde starta förföljesemaskineriet. Huru ledaren för kommunistpartiet skulle hantera frågan var avgörande. Som individ kunde han ha både godhet och ondska. Om han valde att följa sin goda sida skulle han tillfälligt kunna undertrycka partiets irrationella attacker, annars skulle kommunistpartiets ondska manifesteras fullt ut.

Under studentrörelsen 1989 hade generalsekreteraren för det kinesiska kommunistpartiet, Zhao Ziyang, ingen avsikt att förtrycka studenterna, men Deng Xiaoping sade att "[vi skulle] döda 200 000 människor i utbyte mot 20 års stabilitet". De "20 åren av stabilitet" avsåg i själva verket 20 år med kommunistpartiet vid makten. Denna tanke överensstämde med kommunistpartiets grundläggande diktatoriska mål, så den accepterades av partiet.

Angående Falun Gong-frågan var Jiang Zemin den ende av de sju medlemmarna i kommunistpartiets Centralkommittés stående politbyrå som insisterade på förtryck. Hans ursäkt var att det var nödvändigt för "partiets och landets överlevnad". Detta berörde partiets känsligaste nerv och provocerade dess stridslust. Således vilade Jiang Zemins önskan att behålla sin personliga makt och kommunistpartiets önskan att upprätthålla sin diktatur på gemensam grund.

På kvällen den 19 juli 1999 höll Jiang Zemin ett möte med några av de högsta tjänstemännen inom kommunistpartiet. Han överskred sina lagliga befogenheter och med hjälp av sin politiska makt "enade" han förståelsen (hos alla sju medlemmarna i den ständiga kommittén) och beslöt att personligen starta en omfattande förföljelse av Falun Gong. Han förbjöd i kommunistpartiets namn Falun Gong, förde allmänheten bakom ljuset och satte kommunistpartiets våldsmekanismer i rörelse i en överväldigande förföljelse av miljontals oskyldiga Falun Gong-utövare.

Om generalsekreteraren vid tiden varit någon annan än Jiang Zemin hade förföljelsen aldrig ägt rum. Man kan säga att kommunistpartiet utnyttjade Jiang Zemin.

Å andra sidan, om kommunistpartiet inte hade gjort sig skyldigt till så många blodsskulder genom sin omoraliska och brutala natur, hade det inte sett Falun Gong som ett hot. Utan kommunistpartiets fullständiga och genomträngande kontroll över varje del av samhället skulle Jiang Zemins förföljelse av Falun Gong inte ha fått något organisatoriskt, finansiellt eller diplomatiskt stöd eller tillgång till personal, utrustning, fångelser, polis eller stöd av Nationella säkerhetsdepartementet, armén och inom de så kallade religiösa, vetenskapliga och teknologiska områdena inte heller från demokratiska partier, fackföreningar, ungdomskommittéer, kvinnoförbund etc. På så sätt kan man säga att Jiang Zemin också utnyttjade kommunistpartiet.

IV. Hur Jiang Zemin använder KKP för att förfölja Falun Gong

Genom att använda sig av kommunistpartiets princip, "alla partiets medlemmar måste understå sig Centralkommittén", utnyttjade Jiang Zemin det partikontrollerade statsmaskineriet för att förfölja Falun Gong. Detta innefattade armén, media, allmän säkerhetspersonal, polis, paramilitär, nationella säkerhetsstyrkor, rättssystem, Folkkongressen, diplomatisk personal såväl som falska religiösa grupper. Armén, militärpolis och den allmänna säkerhetspolisen, som alla kontrolleras av kommunistpartiet, har direkt deltagit i kidnappning och arresteringar av Falun Gong-utövare. Media i Kina har assisterat Jiangs regim genom att sprida lögnerna och smutskasta Falun Gong. Det nationella säkerhetssystemet har använts av Jiang Zemin personligen för att samla och förmedla information, fabricera lögnerna och förfälska uppgifter. Folkkongressen och rättssystemet har gett intryck av att representera "lagen" och har iklätt sig rollen som "rättsskipare" för att rättfärdiga de brott som begåtts av Jiang Zemin och kommunistpartiet och har på ett effektivt sätt vilselett människor från hela samhället beträffande deras gärningar och motiv. De har förvandlat sig själva till instrument som tjänar och skyddar Jiang Zemin. Samtidigt har man på diplomatisk väg spridit lögnerna inom världssamfundet och vilselett utländska regeringar, tjänstemän och internationella medier med politiska och ekonomiska fördelar så att de ska hålla tyst om förföljelsen av Falun Gong.

Under Centralkommitténs arbetskonferenser där det beslutades att Falun Gong skulle förföljas hävdade Jiang Zemin: "jag tror inte att kommunistpartiet inte rör på Falun Gong." Strategin för förföljelsen av Falun Gong-utövare innehöll främst tre delar: "att förstöra deras rykte, ruinera dem ekonomiskt samt förgöra dem kroppsligt". Därefter inleddes en total förföljelsekampanj.

Utnyttjar media för att blockera informationsflödet

Polcyn "att förstöra Falun Gong-utövaras rykte" har genomförts via media, vilka helt kontrolleras av kommunistpartiet. Med början den 22 juli 1999, tredje dagen av massarresteringar av Falun Gong-utövare över hela landet, inleddes en storskalig offensiv med anti-Falun Gong-propaganda. Under resten av året sände den Peking-baserade Chinese Central Television (CCTV) sju timmar med olika slags i förväg färdigställt material för att sprida lögnerna om Falun Gong. Programmens producenter började med att förvränga och förfälska tal av Falun Gongs grundare Li Hongzhi, för att sedan slänga in fall av påstådda självmord, mord och dödsfall till följd av att ha vägrat medicinsk behandling. De gjorde allt de kunde för att smutskasta och snärja Falun Gong och dess grundare.

Det mest uppmärksammade fallet var när man tog bort ordet "inte" från ett offentligt uttalande som Li Hongzhi gjort: "Händelsen med jordens explosion existerar inte". CCTV ändrade detta till: "Jordens explosion existerar" och påstod att Falun Gong sprider domedagsprofetior. Ett annat knep man använt för att vilseleda

allmänheten är att anklaga Falun Gong-utövare för andra människors brott. Ett mord som begåtts av den mentalsjuka Fu Yibin i Peking och förgiftningen av en tiggare i Zhejiangprovinsen skulldes båda på Falun Gong. KKP använder sedan medierna till att uppvigla till hatstämning bland den lurade allmänheten och rättfärdiga och söka stöd för den impopulära, blodiga förföljelsen.

Över 2 000 dagstidningar, 1 000 tidsskrifter och hundratals lokala radio- och tv-stationer som styrdes av kommunistpartiet fylldes med propaganda mot Falun Gong i en allomfattande smutskastningskampanj. Denna propaganda spreds sedan vidare till alla länder utanför Kina via de officiella Xinhua News Agency, China News Services, H.K. China News Agency och andra partikontrollerade utlandsmedier. Enligt ofullständig statistik fanns inom ett halvår så mycket som över 300 000 nyhetsartiklar och program i kommunistpartiets medier som smutskastade Falun Gong både i och utanför Kina.

Vid kinesiska ambassader och konsulat utomlands visades ett stort antal bildutställningar, CD-skivor och tidningar som kritiserade och "exponerade" Falun Gong och specialkolumner som kritiserade och "exponerade" Falun Gong sattes upp på det kinesiska utrikesdepartementets webbplats. Dessutom gick Jiang Zemin bortom gränsen för vad som var brukligt och delade ut en broschyr som förtalade Falun Gong till var och en av de över tio statsöverhuvuderna som deltog vid APEC-mötet i Nya Zeeland 1999. För att förstöra Falun Gong-utövarnas rykte sade han vid ett besök i Frankrike, i strid mot Kinas konstitution, till utländska medier att Falun Gong var en "ond sekt" i avsikt att "förstöra [Falun Gong-utövaras] rykte".

Förtryckets svarta moln chockade landet och signalerade att någonting lika drastiskt som kulturrevolutionen var på gång igen.

Mest vilseledande var den iscensatta så kallade "självräddningsincidenten" i januari 2001, vilken rapporterades över hela världen med en aldrig tidigare skådad hastighet av Xinhua News Agency för att svartmåla Falun Gong. Flera internationella organisationer, bland annat FN:s International Education and Development Agency har sedan dess kritiserat händelsen och fastslagit att den var iscensatt av regeringen för att vilseleda allmänheten. Under utfrågning har en av TV-teamets medarbetare medgett att de har ut material som sändes på CCTV filmades i efterhand. Man kan inte låta bli att undra hur dessa "Falun Gong-utövare som ständaktigt möter döden" [här avses självräddningskampanjerna] kunde vara så samarbetsvilliga med myndigheterna.

Inga lögnerna kan överleva dagens ljus. Samtidigt som man sprider rykten och fabricerar lögnerna gör kommunistpartiet allt som står i dess makt för att blockera informationsflödet. Man har obehövt stoppat alla rapporter om Falun Gongs aktiviteter utomlands liksom inlägg där Falun Gong-utövare försvarar metoden. Alla Falun Gong-böcker och andra dokument har förstörts utan undantag. Extrema åtgärder har använts för att hindra utländska medierna försök att intervjua Falun Gong-utövare i Kina, bl a att utvisa journalister och utöva påtryckningar på utländska nyhetsmedier, eller tvinga dem till tystnad genom att hota med att bannlys dem i Kina.

Kinesiska Falun Gong-utövare som har försökt föra ut information om förtrycket av Falun Gong och material som dokumenterar omänskligt förtryck från myndigheterna till utlandet, har också utsatts för förtryck med brutala metoder från kommunistpartiet. Li Yanhua, en kvinna runt 60, var från staden Dashiyan i Liaoningprovinsen. Hon kidnappades av polis när hon delade ut material med information om förföljelsen av Falun Gong den 1 februari 2001, och blev ihjälslagen av polisen. För att dölja sina brott sade polisen att hon hade dött av att ha blivit "försatt i trans av Falun Gong".

Enbart vid Tsinghua University har över ett dussin lärare och studenter getts långa fängelsestraff med anledning av detta. Efter en våldtäkt i fångenskap på Falun Gong-utövaren och studenten vid Chongqinguniversitetet, Wei Xingyan, dömdes sju Falun Gong-utövare som avslöjat våldtäkten till långa fängelsestraff.

Bötfällor och genomsöker hem utan vederbörligt rättsligt förfarande

Hela kommunistpartiets statsapparat har genomfört strategin "ruinera Falun Gong-utövare ekonomiskt". Sedan förföljelsen startade för drygt fem år sedan har hundratals Falun Gong-utövare bötfällts med belopp från några tusen till tiotusentals yuan (1 yuan är 0,92 kr) för att hota dem och orsaka dem svåra ekonomiska förluster. Utan något som helst berättigande har lokala regeringar, arbetsplatser, polisstationer och säkerhetsavdelningar godtyckligt bötfällt utövarna. De som tvingats betala dessa böter får inget kvitto eller någon hänvisning till någon existerande lag. Det finns inget vederbörligt rättsligt förfarande.

En annan form av stöld och skrämselmetod som påtvingats Falun Gong-utövarna är genomsökning av deras hem. De som varit ständaktiga i sin utövning har fått sina hem obehörigt genomsökta av polisen, vid vilka tidpunkter som helst. Deras pengar och värdesaker har konfiskerats utan vidare förklaring. På landsbygden har till och med spannmål och andra livsmedel konfiskerats. Inget av det som tagits från Falun Gong-utövare har dokumenterats och inga kvitton har skrivits ut. Vanligtvis har de som konfiskerat utövarnas tillhörigheter behållit dem själva.

Samtidigt har Falun Gong-utövare också mötts av hotet att sägas upp från sina arbeten. På landsbygden har myndigheterna hotat med att konfiskera utövarnas mark. Kommunistpartiet har inte heller glömt bort de gamla pensionärerna. Deras pensioner har dragits in och regeringen har vräkt dem från deras bostäder. En del Falun Gong-utövare som är affärsmän har fått sina egendomar konfiskerade och bankkonton spärrade.

I kampanjen har kommunistpartiet antagit förhållningssättet "skuld genom relationer", vilket betyder att om det fanns Falun Gong-utövare på en arbetsplats eller statligt företag så skulle ledarna och andra anställda inte få ut någon bonus eller bli beförade. Syftet var att väcka hat mot Falun Gong-utövarna i samhället. Familjemedlemmar och anhöriga till Falun Gong-utövare hotades också med att bli uppsagda från sina arbeten eller att få barnen avstängda från skolan eller att bli vräkt från sina bostäder. Alla metoder har samma syfte: att skära av alla inkomst-

möjligheter för Falun Gong-utövarna för att få dem att ge upp sin tro.

Brutal tortyr och hänsynslöst dödande

Strategin att ”förgöra [Falun Gong-utövare] kroppsligt” har främst utförts av polis, åklagare [11] och rättssystemet i Kina. Baserat på statistik från webbplatsen clearwisdom.net har minst 1.143 [antalet dokumenterade dödsfall den 11 mars 2007 är 3013] Falun Gong-utövare dött av förföljelse sedan förtrycket startade för över fem år sedan. Dödsfallen har ägt rum i över 30 provinser, autonoma regioner och kommuner under centralregeringens direkta ledarskap. 1 oktober 2004 var den provins som stod för det högsta antalet dödade Falun Gong-utövare Heilongjiang, följt av Jilin, Liaoning, Hebei, Shandong, Sichuan och Hubei. Det yngsta offret var bara tio månader gammalt och det äldsta var 82 år. Kvinnor utgör 51 % och personer över 50 år utgör 39 %. Tjänstemän inom kommunistpartiet har privat medgett att det faktiska antalet Falun Gong-utövare som har dött i förföljelsen är mycket högre.

De brutala tortyrmetoder som använts på Falun Gong-utövare är många och varierade. Slag, piskor, elchocker, kyla, rep och bojor under långa perioder, bli bränd med eld, cigaretter eller varma järn, bli upphängd, tvingad att stå still eller sitta på huk under lång tid, bli stucken med bambustickor eller metalltrådar, sexuella övergrepp och våldtäkt är bara några exempel. I oktober 2000 klädde vakter vid Masanjia tvångsarbetsläger i Liaoning-provinsen av 18 kvinnliga Falun Gong-utövare och kastade in dem i en cell med manliga fångar som fick våldta dem. Brotten har dokumenterats i detalj och är för många för att räknas upp här.

En vanlig metod, bland många andra omänskliga tortyrmetoder, är övergrepp i form av ”psykiatrisk behandling”. Normala, rationella och friska Falun Gong-utövare har olagligt lästs in på psykiatriska kliniker och injicerats med droger som förstör det centrala nervsystemet. En del utövare har som resultat helt eller delvis förlamats. Vissa har förlorat syn eller hörsel. På andra har musklerna eller de inre organen förstörts och andra har förlorat minnet, blivit mentalsjuka eller drabbats av fullständig mental kollaps. Några har även dött kort efter att ha fått drogerna injicerade.

Statistik visar att Falun Gong-utövare i 23 av 33 provinser, autonoma regioner och kommuner i Kina har förföljts genom ”psykiatrisk behandling” under centralregeringens direkta ledarskap. Åtminstone 1 000 psykiatriska kliniker på provins-, stads-, läns- eller distriktsnivå har varit delaktiga i förföljelsen. Baserat på antalet och spridningen av fallen är det tydligt att den felaktiga användningen av droger på Falun Gong-utövare har bestämts på hög nivå och varit välplanerad och systematisk från högsta nivå till lägsta. Minst 1 000 psykiskt friska Falun Gong-utövare har mot sin vilja sänts till psykiatriska kliniker eller drogrehabileringscenter. Många av dem tvångsinjicerades eller tvångsmatades med olika droger som kan förstöra det centrala nervsystemet. Dessa Falun Gong-utövare bands också fast med rep och torterades med elchocker. Minst 15 av dem dog av skadorna.

610-byrån sträcker ut sina tentakler långt bortom lagens ramar

Vid ett möte med KKP:s politbyrå den 7 juni 1999 förtalade Jiang Zemin helt utan grund Falun Gong. Han kallade Falun Gong-frågan en ”klasskamp” och stämpade Falun Gong-utövare som KKP:s politiska fiender, provocerade KKP:s kampreflex och gav order om att upprätta ”Kontoret för hantering av Falun Gong-frågan” i Centralkommittén. Eftersom det upprättades den 10 juni (06-10) fick det namnet ”610-byrån”. Därefter upprättades 610-byråer över hela landet, från högsta till lägsta regeringsnivå, för att hantera alla frågor som rörde förföljelsen av Falun Gong. Politik- och rättskommittén, media, allmänna säkerhetsorgan, åklagarmyndigheter, domstolar och nationella säkerhetsorgan underställde kommunistpartiets ledarskap fungerade alla som 610-byråns hantlangare. 610-byrån rapporterade till Nationella rådet, men i själva verket var 610-byrån en partiorganisation som tilläts existera utanför statens och regeringens etablerade ramverk, fritt från alla rättsliga restriktioner, regelverk eller politiska program. Det är en enorm organisation som har stora likheter med Nazitysklands Gestapo, med auktoritet långt bortom de rättsliga och juridiska systemen, och den kunde använda landets resurser enligt eget gottfinnande. Den 22 juli 1999, efter att Jiang Zemin beordrat alla myndigheter av Falun Gong, släppte *Xinhua News Agency* tal som hållits av personer inom kommunistpartiets Central- och propagandaministeriums ledning, där de öppet stödde förföljelsen av Falun Gong som igångsattes av Jiang Zemin. Alla samarbetade inom kommunistpartiets strikta organisation för att genomföra Jiangs onda plan.

Väldigt många fall har visat att varken departementet för allmän säkerhet, åklagarmyndigheter eller den allmänna domstolen har makt att fatta egna beslut när det gäller Falun Gong-relaterade fall. De är tvungna att ta order från 610-byrån. När familjemedlemmar till Falun Gong-utövare som arresterats, fängslats eller torterats till döds ställde frågor eller klagade inför dessa instanser fick de till svar att alla beslut togs av 610-byrån.

Det finns emellertid ingen rättslig grund för 610-byråns existens. När den utfärdade order till alla organ under kommunistpartiets styre fanns det vanligtvis inga skrivna beslut, bara muntlig kommunikation som inte fick dokumenteras på ljud eller videoinspelningar.

Att helt i strid mot lagarna använda denna typ av tillfällig förgrening av den diktatoriska makten är en taktik som partiet ofta har använt. Under alla tidigare politiska kampanjer har partiet alltid utnyttjat regelvidriga metoder och organ, såsom Centrala kulturrevolutionsgruppen, vilken spred det kinesiska kommunistpartiets tyranni över hela landet.

Under långdragen tyranni och hårt styre har partiet skapat den kraftigaste och ondaste statsterrorism med våld, lögn och informationsblockad. Dess omänsklighet och falskhet har nått en högst professionell nivå. Dess omfång är unikt. I alla tidigare politiska rörelser har partiet samlat på sig systematiska och effektiva metoder och erfarenheter för att straffa, skada och döda människor på de grymmaste, slugaste och bedrägligaste sätt man kan föreställa sig. I ett tidigare nämnt fall kunde maken inte stå ut med hoten och trakasserier från

polisens sida och dödade sin godhjärtade hustru. Detta är den ondskefulla frukten från KKP:s statsterrorism, vilken omfattar bedrägeri genom media, politiska påtryckningar, skuld genom närstående och kränkning med syfte att förvränga den mänskliga naturen och sprida hat.

Utnyttjar militären och nationens ekonomiska resurser för att genomföra förföljelsen

Partiet kontrollerar alla statliga militärstyrkor och låter dem göra som de vill utan att frukta något när de förtrycker människor. I förföljelsen av Falun Gong har Jiang Zemin inte bara använt polisen och paramilitär polis. Under juli och augusti 1999, när hundratusentals, till och med miljontals tomhänta vanliga människor från hela landet ämnade bege sig till Peking och vädja för Falun Gong användes också beväpnade militära styrkor. Soldater placerades ut i Peking. Alla större vägar till Peking kantades av soldater med laddade vapen. De samarbetade med polisen för att stoppa och arrestera de Falun Gong-utövare som var på väg för att vädja. Jiang Zemins direkta omfördelning av KKP:s väpnade styrkor beredde vägen för den blodiga förföljelsen.

Partiet kontrollerar statsfinanserna, vilket har sört för ekonomisk uppbackning av Jiang Zemins förföljelse av Falun Gong. En hög tjänsteman på justitiedepartementet i Liaoningprovinsen sade vid en konferens vid Masanjia tvångsarbetsläger att de ”ekonomiska resurserna som använts för att handskas med Falun Gong har överskridit utgifterna för ett krig.”

Det är idag inte känt exakt hur mycket av statens ekonomiska resurser och människors hårt förtjänade pengar som det kinesiska kommunistpartiet har använt för att förfölja Falun Gong. Men om man tänker efter är det inte svårt att föreställa sig att det rör sig om enorma summor. År 2001 visade information inifrån partiets Departement för allmän säkerhet att det kostade mellan 1,7 till 2,5 miljoner yuan per dag att arrestera Falun Gong-utövare enbart på Himmelska Fridens Torg, vilket innebär 620-910 miljoner Yuan (562-836 miljoner kr) om året. Över hela landet, från städer till avlägsna områden, från poliser på polisstationer och avdelningar för allmän säkerhet till personal på 610-byråns alla sektioner, har Jiang Zemin sysselsatt minst en miljon människor med att förfölja Falun Gong. Enbart lönekostnaderna skulle överstiga 100 miljarder yuan per år. Dessutom har Jiang Zemin spenderat stora summor för att bygga ut och bygga nya tvångsarbetsläger och hjärntvättscentra för att hålla Falun Gong-utövare fängslade i. Till exempel investerade Jiang Zemin 4,2 miljarder yuan i december 2001 för att bygga hjärntvättscentra som skulle användas för att ”omvandla” Falun Gong-utövare. Jiang Zemin har också använt stora penningssummor för att uppmuntra andra människor att delta i förföljelsen av Falun Gong. I många områden var belöningen för en arresterad Falun Gong-utövare flera tusen, ibland uppemot tiotusen yuan. Masanjia tvångsarbetsläger i Liaoningprovinsen är en av de ondaste platserna där Falun Gong-utövare förföljts. Vid ett tillfälle gav partiet lägerdirektör Su 50 000 yuan och vice direktör Shao 30 000 yuan.

Jiang Zemin, tidigare generalsekreterare i det kinesiska kommunistpartiet, är

den som anstiftade, startade och styrde förföljelsen av Falun Gong. Han använde kommunistpartiet för att starta förföljelsen. Han bär det ofrånkomliga ansvaret för detta historiska brott. Hade det inte funnits något kinesiskt kommunistparti med dess våldssystem som formats under många politiska rörelser så skulle Jiang Zemin emellertid inte ha kunnat starta eller genomföra denna onda förföljelse.

Jiang Zemin och partiet drog nytta av varandra. De riskerade allas fördömanden och gick emot ”Sanning-Godhet-Tålmod” för en persons och ett partis intressen, vilket är den verkliga orsaken till att ett sådant tragiskt och absurt brott kunde inträffa.

V. Jiang Zemin raserar det kinesiska kommunistpartiet inifrån

Motiverad av personliga intressen använde Jiang Zemin KKP:s inneboende ondska och startade den kolossala förföljelsen mot oskyldiga människor som följer ”Sanning, Godhet och Tålmod.” Han påbörjade en straffexpedition mot en samhällskraft som uppmuntrar till godhet och som gagnar landet och samhället. Den här förföljelsen drar inte bara ner landet och människorna i kriminalitet och fördömdelse, den raserar även själva grunden för partiet.

Jiang Zemin utnyttjade partiet till att hänsynslöst använda alla sorters ondskefulla medel över hela världen mot Falun Gong. Lag, moral och humanitet sattes åt sidan och led stor skada, vilket i grunden förstörde allt förtroende för regimens maktutövning.

Jiangs regim utnyttjade alla tillgängliga finansiella, materiella och mänskliga resurser för att förtrycka Falun Gong, vilket medförde en oerhörd börda för landet och samhället och enorma ekonomiska påfrestningar. Partiet kan omöjligt upprätthålla förföljelsen mycket längre. Det kan bara använda vanliga människors besparingar, fördela nationella medel och utländska investeringar för att få den att hålla på ett tag till.

Under förföljelsen har partiet och Jiang Zemin tänkt ut alla slags bedrägliga, brutala och vilseledande taktiker och samlat för att använda hela sin repertoar av svek och ondska för att förfölja Falun Gong.

Partiet och Jiang Zemin har använt sig av varje tillgänglig propagandametod för att sprida rykten, svärta ner Falun Gong och hitta ursaker för förtrycket och förföljelsen. Ingen lögn varar emellertid för evigt. Så snart lögnerna har avslöjats för alla och ondskan uppdagats i förföljelsens slutas, kan deras propagandametoder inte längre lura någon. Partiet kommer fullständigt att förlora sin trovärdighet och människors hjärtan.

I början av förtrycket av Falun Gong 1999 hade Jiang Zemin för avsikt att lösa ”problemet” med Falun Gong på tre månader. Partiet underskattade emellertid Falun Gongs, traditionens och övertygelsens kraft.

Sedan urminnes tider har ondskan aldrig lyckats eliminera det rättfärdiga. Den kan aldrig utplåna människors inneboende godhet. Nu har det gått drygt fem år. Falun Gong är fortfarande Falun Gong. Dessutom har Falun Gong spridits över hela

världen. Jiang Zemin och partiet står inför ett stort nederlag i denna kamp mellan gott och ont. Deras bedrägliga, grymma och ondskefulla natur kommer att avslöjas fullständigt. Den ökande Jiang Zemin är nu ansatt av problem både hemma och utomlands och är indragen i flera rättsprocesser och appeller som kräver att han ställs inför rätta.

Från början tänkte partiet använda sig av förtrycket för att stärka sin makt och sitt tyranni. Följden blev dock att det inte fått möjlighet att "ladda om" utan i stället har förbrukat sin energi. Partiet har nu fallit så djupt att det inte går att rädda. Det är som ett murket, förtorkat träd. Det kommer att kollapsa av sig självt av en

vindpust. Alla drömmar om att rädda det kinesiska kommunistpartiet går emot den historiska trenden. Det vore inte bara utslöskost utan skulle också förstöra deltagarnas egen framtid.

Slutsats

Det kinesiska kommunistpartiets före generalsekreterare Jiang Zemin är den som startat, planlagt och lett den ondskefulla förföljelsen. Jiang Zemin har fullt ut dragit fördel av kommunistpartiets makt, ställning, bestraffningsmetoder och maskineri för att initiera politiska rörelser i syfte att starta förföljelsen av Falun Gong. Han bär ett obestridligt ansvar för detta

historiska illdåd. Om det å andra sidan inte funnits något kommunistparti skulle Jiang Zemin inte ha haft möjlighet att starta och bedriva förföljelsen. Ända från den dag då det kinesiska kommunistpartiet bildades har det motsatt sig rättfärdighet och godhet. Med förföljelse och förtryck som favoritverktyg har kommunistpartiet grundat sin regim på kontroll av människors sinnen, genom ett enda centralt parti. På grund av sin natur fruktar kommunistpartiet "Sanning-Godhet-Tålmod" och betraktar därför Falun Gong som fiende. Därför var förtrycket och förföljelsen oundviklig. Genom att attackera "Sanning, Godhet och Tålmod" har Jiang Zemin och KKP gjort det möjligt för falskhet,

ondska, våld, gift, elakhet och korruption att sprida sig. Påföljden var moraliskt förfall i Kina vilket har påverkat alla.

Maskopin mellan kommunistpartiet och Jiang Zemin har kopplat samman deras öden. Falun Gong startar nu rättsprocesser mot Jiang Zemin. Den dag då Jiang ställs inför rätta står även kommunistpartiets öde klart.

De himmelska principerna kommer inte att tolerera dem som bedriver omänsklig förföljelse av en grupp goda människor som följer "Sanning-Godhet-Tålmod". Jiang Zemins och kommunistpartiets ondska kommer att utgöra en evig och djupgående lärdom för mänskligheten.

Anmärkningar

[1] Mer information om detta fall återfinns på: <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/7/23/50560p.html>

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/6/7/48981p.html>

[2] Mer information om detta fall återfinns på: <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/25/52796.html>

[3] Mer information kan även hittas återfinns på:

<http://search.minghui.org/mh/articles/2004/7/9/79007.html> (på kinesiska)

[4] Li Xiannian (1902-1992), tidigare

president i Kina (1988-1992) och ordförande för folkkongressens politiska konferens. Han var Jiang Zemins svärfar. Chen Jun (1905-1995), en av de mest inflytelserika ledarna i Kina. Chen var under årtionden medlem i politbyrås ständiga kommitté och 1987-1992 ordförande för den Centrala rådskommittén.

[5] Qigong är ett allmänt namn på kinesiska för energiovnings. Det finns många olika qigong-metoder och de flesta har ett ursprung från traditionell andlig övertygelse. Falun Gong är en form av qigong.

[6] År 1992 steg Deng Xiaoping fram från sin deltidspensionering och gjorde en rundresa i Shenzhen i södra Kina nära Hongkong och höll tal som propa-

gerade för en socialistisk marknads ekonomi i Kina. Denna turné anses ha återuppväckt Kinas ekonomiska reformering efter en trög inledning efter massakern på Himmelska Fridens Torg 1989.

[7] Hemodus 7 000 år gamla kulturruiner upptäcktes 1973 och är en viktig byruin från den yngre kinesiska stenåldern.

[8] Före detta ordförande i Kinas folkkongress.

[9] Deng sade vid ett tillfälle, "svart katt eller vit katt, det är en bra katt så länge den fångar möss" och syftade på att målet med ekonomiska reformer var att ge folket välbstånd, oavsett om formen var socialistisk eller kapitalistisk.

[10] Zhang Zhixin, en kvinnlig intellektuell som torterades till döds av kommunistpartiet under Kulturrevolutionen för att ha varit frispråkig och berättat sanningen.

[11] Allmän åklagare är det statliga verktyg i Kina som ansvarar för åtal och rättslig övervakning. I dess funktioner ingår att fatta beslut om arrestering och åtal vid större rättsärenden, genomföra undersökningar, initiera och stödja allmänna åtal, tolka lagen vid speciella tillämpningar, övervaka domstolsutslag, övervaka rättsliga procedurer och bevaka fängelsers, interneringscenters och arbetslägers aktiviteter.

6. Sjätte kommentaren

Om det kinesiska kommunistpartiets förstörelse av traditionell kultur

Förord

Kulturen är en nations själ. Denna andliga faktor är lika viktig för mänskligheten som fysiska faktorer såsom etnicitet och land.

En nations civilisationshistoria är just dess kulturella utvecklingshistoria. Total förstörelse av en nations kultur leder till nationens undergång. Gamla nationaliteter som hade skapat lysande civilisationer ansågs ha försvunnit när deras kultur försvann, även om den etniska folkgruppen hade överlevt. Kina är det enda land i världen vars uråldriga civilisation har förts vidare utan avbrott i över 5 000 år. Förstörelsen av dess traditionella kultur är ett oförlåtligt brott.

Den kinesiska kulturen, som ansetts ha skapats av Gud, grundades av legender såsom Pangu som skapade himmel och jord [1], Nüwa som skapade människor [2], Shennong som identifierade många medicinalväxter [3] och Cangjie som skapade tecknen [4]. "Människan följer jorden, jorden följer Himlen, Himlen följer Tao och Tao följer det som är natur-

ligt." [5] Den taoistiska visdomen om att Himlen och mänskligheten är ett har flödat genom den kinesiska kulturens ådror. "Vägen till stor lärdom ligger i att förstå och lägga vikt vid dygd." [6] För mer än 2 000 år sedan startade Konfucius en skola för att undervisa elever och överlämnade till samhället konfucianismens ideal som representeras av de fem kardinaldygderna välvilja, rättfärdighet, anständighet, visdom och trofasthet. Under det första århundradet [e. Kr.] färdades Buddha Sakyamunis (Siddharts) buddhism, med dess betoning på barmhärtighet och räddning av alla varelser, österut till Kina. Den kinesiska kulturen blev därmed mera omfattande och djupgående. Därefter blev konfucianismen, buddhismen och taoismen kompletterande trossystem i det kinesiska samhället och bidrog till att föra Tangdynastin (618-907) till höjden av dess glans och välbstånd, något som är känt över hela världen.

Trots att den kinesiska nationen många gånger i historien har upplevt invasioner och attacker har den kinesiska kulturen visat en stark sammanhållande kraft och

livskraft och dess essens har kontinuerligt förts vidare. Att Himlen och mänskligheten är ett utgör våra förfäders kosmologi.

Sunt förnuft säger att vänlighet belönas och ondska bestraffas. Det är en grundläggande dygd att inte utsätta andra för det

man inte själv vill bli utsatt för. Lojalitet, vördnad för föräldrarna, värdighet och rättvisa har utgjort de sociala normerna, och Konfucius fem kardinaldygder välvilja, rättfärdighet, anständighet, visdom och trofasthet har lagt grunden för samhällets och individens moral. Baserat på dessa principer manifesterade den kinesiska kulturen ärlighet, godhet, harmoni och tolerans. Vanliga kinesers dödsrunor visar vördnad för "Himlen, jorden, monarken, föräldrar och lärare". Detta är ett kulturellt uttryck för den djupt rotade kinesiska traditionen, vilken inkluderar gudsdyrkan (Himlen och jorden), lojalitet mot landet (monarken), värdesättande av familjen (föräldrarna) och respekt för lärare. Den traditionella kinesiska kulturen sökte harmoni mellan människa och universum och betonade individens etik och moral. Kultiveringen inom konfucianismen, buddhismen och taoismen har tron som grund. Den kan ge tolerans, utveckling och upprätthålla människlighetens moral samt ge människor ortodox tro.

Till skillnad från lagarna, vilka föreskriver hårda regler, verkar kulturen mjukt återställande. Lagen påtvingar bestraffning efter att ett brott har begåtts, medan kulturen förebygger att brott överhuvudtaget begås genom att stärka moralen. Ett samhälles moralvärderingar manifesteras ofta i dess kultur.

I den kinesiska historien nådde den traditionella kulturen sin höjdpunkt under den blomstrande Tangdynastin, vilken sammanföll med det kinesiska våldets höjdpunkt. Vetenskapen var också utvecklad och hade ett unikt anseende i alla länder. Lärda män från Europa, Mellanöstern och Japan kom för att studera i Chang'an, Tangdynastiens huvudstad. Grannländer betraktade Kina som sin länsherre. Många länder kom för att visa Kina sin respekt, även om det kostade mycket och innebar stort besvär. [7]

Efter Qindynastin (221-207 f.Kr.) var Kina ofta ockuperat av minoritetsgrupper. Det inträffade under dynastierna Sui (581-618), Tang (618-907), Yuan (1271-1361) och Qing (1644-1911) samt under ytterligare några perioder när etniska minoriteter etablerade eget styre. Trots det blev nästan alla dessa etniska grupper assimilerade till Han-gruppen. Detta visar på den traditionella kinesiska kulturens integrerande kraft. Som Konfucius sade: "Om människor fjärran ifrån inte är medgörliga, förändra dem genom kultivering av dygd i kulturen." [8]

Sedan maktövertagandet 1949 har det kinesiska kommunistpartiet (KKP) spenderat nationens resurser på att förstöra Kinas traditionella kultur. Denna onda avsikt kom inte från KKP:s brinnande iver för industrialisering och inte heller av ren dumhet i dyrkan av västerländsk civilisation. Snarare kom den från partiets inneboende ideologiska motstånd mot traditionell kinesisk kultur. Sålunda har partiets förstörande av kulturen varit planerad, välorganiserad, systematisk och understödd av statens användande av våld. Alltsedan dess grundande har partiet ständigt "revolutionerat" kinesisk kultur i ett försök att fullständigt förstöra dess själ.

Ännu mer föraktligt än KKP:s förstörande av traditionell kultur är dess avsyftliga missbruk och lömska förändring av den traditionella kulturen. KKP har lyft fram de usla delarna i Kinas historia, saker som skedde när människor avvek från traditionella värderingar, såsom makt-

kamp inom kungafamiljen, användande av taktik och konspiration, och utövande av diktatur och despotism. Man använde dessa exempel ur historien för att lättare skapa KKP:s egen standard för gott och ont, dess tänkesätt och språkssystem. På detta sätt har KKP givit ett falskt intryck av att "partikulturen" i själva verket skulle vara en fortsättning av traditionell kinesisk kultur. Partiet har till och med dragit fördel av den aversion som en del människor har mot "partikulturen" för att hetsa människor till att än mer överge den genuina kinesiska traditionen.

KKP:s förstörande av traditionell kultur har fått katastrofala följder för Kina. Människor har inte bara förlorat sin moraliska kompassriktning, de har dessutom blivit tvångsindoktrinerade med partiets onda teorier.

I. Varför ville det kinesiska kommunistpartiet sabotera traditionell kultur?

Den kinesiska kulturens långa tradition – baserad på tro och att vörda dygden

Den kinesiska nationens genuina kultur inleddes för omkring 5 000 år sedan med den legendariske kejsaren Huang som anses vara den kinesiska civilisationens tidigaste anfader. Faktum är att kejsare Huang också har fått äran av att ha grundat taoismen – även kallad *Huang-Laos (Lao Zis) tankeskola*. Konfucianismens tankar är djupt påverkade av taoismen. Konfucius sade: "att vara beslutsam i Tao, flitigt samla dygd, vara välvillig och vara kunnig i konsterna", "Om man hör Tao på morgonen kan man dö utän ånger på kvällen." [9] *Förändringarnas bok (I Ching)*, en uppteckning om himmel och jord, yin och yang, kosmiska förändringar, samhällens uppgång och nedgång och det mänskliga livets lagar, anses av Konfucianismen vara "den främsta av alla skrifter". Bokens profetiska kraft har vida överträffat vad modern vetenskap kan veta. Förutom taoismen och konfucianismen har buddhismen, särskilt zenbuddhismen, haft ett subtilt men ändå djupgående inflytande på kinesiska intellektuella.

Konfucianismens tankar är den del av traditionell kinesisk kultur som handlar om "att träda in i den världsliga världen". De betonade familjebaserad etik, i vilken vördnad för föräldrarna spelade en ytterst viktig roll, och lärde ut att "all vänlighet börjar med vördnad för föräldrarna". Konfucius förespråkade "välvilja, rättfärdighet, anständighet, visdom och trofasthet", men sade också: "Är inte vördnad för föräldrarna och broderskärlek välviljans rötter?"

Familjebaserad etik kan på ett naturligt sätt utvidgas till att vägleda samhällsmoralen. Vördnad för föräldrarna kan utvidgas till undersåtarnas lojalitet mot monarken. Det har sagts att "Det är sällan som en person med vördnad för sina föräldrar och broderskärlek är benägen att förolämpa dem ovanför." [10] Broderskärlek är relationen mellan bröder och kan utvidgas till rättfärdighet och rättvisa mellan vänner. Konfucianismen lär att i familjen ska fadern vara god, en son vörda sina föräldrar,

en äldre broder vara vänlig och en yngre broder respektfull. Här kan den faderliga godheten ytterligare vidgas till monarkens barmhärtighet gentemot sina underståtar. Så länge familjetraditionen kan upprätthållas kan samhällsmoralen upprätthållas naturligt. "Att kultivera sig själv, stötta sin familj, administrera landet väl, så att samhället blir lugnt och lyckligt." [11]

Buddhismen och taoismen är de delar av den kinesiska kulturen som fokuserar på "att vända sig bort från den världsliga världen". Buddhismens och taoismens inflytande genomsyrar alla aspekter i vanliga människors liv. Metoder som är djupt rotade i taoismen innefattar kinesisk medicin, qigong, geomantik (feng shui) och spådom. Dessa metoder, såväl som de buddhistiska föreställningarna om ett himmelrike och ett helvete, karmisk belöning av gott och bestraffning av ont, har tillsammans med konfucianismens etik format den traditionella kinesiska kulturens kärna.

Konfucianismens, buddhismens och taoismens trossystem erbjöd det kinesiska folket ett mycket stabilt moralsystem, oföränderligt "så länge som Himlen består". [12] Detta etiska system är grunden för hållbarhet, fred och harmoni i samhället.

Moralen, som tillhör det själsliga, brukar vara abstrakt, medan en av kulturens viktiga funktioner är att uttrycka moralsystemet på ett begripligt sätt.

Ta De fyra berömda kinesiska romanerna som exempel. *Resan till Västern* [13] är en mytologisk saga. *En dröm om en röd gård* [14] inleds med en dialog mellan en besjälad sten, den Oändliga rymdens gud och den Gränslösa tidens Tao vid Klippan utan fäste på det Stora ödsliga berget – den här dialogen tillhandahåller ledtrådarna till det mänskliga drama som utspelar sig i romanen. *Träskets banditer* [15] inleds med en berättelse om hur premiärminister Hong, som hade hand om militära angelägenheter, av misstag frisläppte 108 demoner. Legenden förklarar ursprunget till de 108 tappra. *Berättelser om de tre kungadömena* [16] börjar med en himmelsk varning om en katastrof, och avslutas med den oundvikliga slutsatsen att Himlen råder: "Världsliga göranden rusar på som en ändlös ström; ett av Himlen förutbestämt öde, oändligt i sin omfattning, dömer alla." Andra välkända berättelser, som till exempel *Berättelsen om länderna i Östra Zhou* [17] och *Berättelsen om Yue Fei*, [18] inleds alla med liknande legend.

Dessa romanförfattare användande av myter var inte slumpartat utan en återspeglning av kinesiska intellektuellas grundläggande filosofi när det gällde naturen och mänskligheten. Romanerna har haft ett djupt inflytande på senare tiders människor. När man talar om "Yi" (vänskap, trofasthet) tänker människor snarare på Guan Yu (160-219) från *Berättelser om de tre kungadömena* än på begreppet i sig – hur hans trofasthet mot sin vän höjde sig över molnen och nådde himlen; hur hans orubbliga lojalitet mot sin överordnade och svurne broder, Liu Bei, förade honom respekt till och med från hans fiender, hur hans mod i strid stod sig i de mest kritiska situationer, hans slutliga nederlag i en strid nära staden Mai; och slutligen, hans samtal med sin son när han hade blivit en gudom. När man talar om "Zhong" (lojalitet) tänker människor direkt på Yue Fei (1103-1141), en general under Songdynastin som tjänade sitt land

med oreserverad integritet och lojalitet, och Zhuge Liang (181-234), premiärminister från staten Shu under De tre kungadömenas tidsperiod, som "gav sitt allt till hans hjärta slutade slå".

Den traditionella kinesiska kulturens lovprisande av lojalitet och rättfärdighet har beskrivits utförligt i dessa författares färgstarka berättelser. De abstrakta moralprinciper som de ansluter till har konkretiserats och manifesterats genom kulturella uttryck.

Taoismen betonar sanning, buddhismen betonar medkänsla och konfucianismen värdesätter lojalitet, tolerans, välvilja och rättfärdighet. "Medan deras former skiljer sig åt är deras mål detsamma ... de inspirerar människor till att återvända till godhet." [19] Det här är de värdefullaste aspekterna av traditionell kinesisk kultur, baserad på tron på konfucianismen, buddhismen och taoismen.

Den traditionella kinesiska kulturen är full av begrepp och principer, såsom Himlen, Tao, Gudar, Buddhord, ödet, förutbestämmelse, välvilja, rättfärdighet, anständighet, visdom, trofasthet, hederlighet, skamkänsla, lojalitet, vördnad för föräldrarna, värdighet, och så vidare. Många kineser må vara analfabeter men de är ändå bekanta med traditionella teaterstycken och operor. Dessa kulturformer har varit viktiga sätt för vanliga människor att lära sig om traditionell moral. Därför är KKP:s förstörelse av traditionell kinesisk kultur en direkt attack mot kinesiska moralvärderingar och underminerar grunden för fred och harmoni i samhället.

Den ondskefulla kommunistteorin är motståndare till traditionell kultur

Kommunistpartiets "filosofi" motsäger fullständigt den genuina kinesiska kulturen. Traditionell kultur respekterar Himlens mandat, såsom Konfucius en gång sade: "Liv och död är förutbestämda och rikedom och ställning bestäms av Himlen." [20] Både buddhismen och taoismen är former av gudstro, och tror på reinkarnationscykeln med liv och död samt på det karmiska orsaksförhållandet mellan gott och ont. Kommunistpartiet tror tvärt emot inte bara på ateismen utan trotsar även Tao och attackerar våldsamt de himmelska principerna. Konfucianismen värdesätter familjen, men det *Kommunistiska manifestet* förkunnar tydligt avskaffandet av familjen. Traditionell kultur skiljer på det kinesiska och det utländska, men det Kommunistiska manifestet förespråkar upphävandet av nationaliteter. Konfucianismens kultur förespråkar vänlighet mot andra, men kommunistpartiet uppmuntrar klasskamp. Konfucianismen uppmuntrar lojalitet mot monarken och kärlek till nationen. Det Kommunistiska manifestet förespråkar avskaffandet av nationer.

För att ta över och hålla sig kvar vid makten i Kina var kommunistpartiet först tvunget att plantera sina omoraliska tankegångar i kinesisk jord. Mao Zedong påstod att "om vi vill störta en maktthavare måste vi först producera propaganda och arbeta inom ideologins område". [21] KKP insåg att den våldsamma kommunistiska teorin, som upprätthålls med vapen, är ideologiskt avskräde från västerländskt tänkande som inte kan hävda sig emot Kinas djupgående 5 000-åriga kulturhistoria. "KKP fick ingen ro om man inte gjorde

de det", så det förstörde sedan fullständigt den traditionella kinesiska kulturen, så att marxismen och leninismen kunde inta Kinas politiska scen.

Traditionell kultur är ett hinder för det kinesiska kommunistpartiets diktatur

Mao Zedong sade en gång, helt korrekt, att han varken följer Tao eller Himlen. [22] Traditionell kinesisk kultur utgjorde utan tvivel ett väldigt hinder för KKP:s trotsande av Tao och tävlan med Himlen.

Loyalitet i traditionell kinesisk kultur betyder inte blindhängivelse. I folkets ögon är kejsaren "Himlens son" – med Himlen ovanför honom. Kejsaren har inte alltid rätt. Därför fanns det ett behov av observatörer som pekade ut kejsarens misstag. För det kinesiska krönikesystemet fanns det historiker som skrev ner kejsarens alla ord och handlingar. Lärda ämbetsmän kunde bli lärare åt sina visa konungar och kejsarens uppförande bedömdes utifrån de konfucianska klassikerna. Om kejsaren var omoralisk – eller inte upplyst till Tao – så kunde folket göra uppror och stöta honom, som när Chengtang attackerade Jie eller när Kung Wu avsatte Zhou. [23] Dessa uppror betraktades inte, sett utifrån traditionell kultur, som brott mot lojaliteten eller Tao. Istället sågs de som upprätthållandet av Tao enligt Himlens önskan. När Wen Tianxiang (1236-1283, en välkänd härledare under Songdynastin) tillfångatogs, försökte kejsaren i Songdynastin övertala honom att kapitulera. Wen Tianxiang vägrade eftersom konfucianismens livssyn ansåg att "folket är av den största betydelsen; nationen kommer närmast och sist kommer kejsaren". [25]

Det diktatoriska KKP kunde på inga villkor acceptera sådana traditionella trosuppfattningar. KKP ville upphöja sina egna ledare till gudar (så kallad personkult). KKP ville inte begränsa sig med de djupt rotade begreppen inom kinesisk kultur, såsom att det fanns "Himlen", "Tao" och "Gudar" ovanför dem. KKP var medvetet om att vad det gjorde ansågs vara det mest avskyvärda och oerhörda brott mot Himlen och Tao, mått med den traditionella kulturens standarder. Det var medvetet om att så länge den traditionella kulturen existerade skulle folket inte hylla KKP som "storslaget, ärorikt och korrekt". Lärda män skulle fortsätta med traditionen att "riskera sina liv för att tillrättavisa monarken", "upprätthålla rättvisa till priset av sina liv", [26] och att sätta folket ovanför härskarna. På så sätt skulle folket inte kunna bli KKP:s marionetter och folket skulle inte kunna ha "likriktade tankar".

Den traditionella kulturens respekt för Himlen, jorden och naturen blev ett hinder för partiets "kamp mot naturen" i dess ansträngningar att "förändra himmel och jord". Traditionell kultur värdesätter mänskligt liv och lär att "varje situation som involverar mänskligt liv måste behandlas med den största omsorg". Ett sådant synsätt blev ett hinder för KKP:s folkmord och terrorregim. Den traditionella kulturens grundläggande moralstandard som utgår från den "himmelska Tao" skulle störa KKP:s manipulation av moralprinciper. Av dessa skäl gjorde partiet traditionell kultur till en fiende i ansträngningarna att stärka sin kontroll.

Traditionell kultur utmanar legitimiteten i det kinesiska kommunistpartiets styre

Traditionell kinesisk kultur innehåller "tro på gudar" och "det himmelska mandatet". Att acceptera Himlens mandat innebär att härskarna måste vara visa, följa Tao och vara i samklang med ödet. Att acceptera "tron på Gudar" innebär att acceptera att källan till mänsklig makt finns i Himlen.

Partiets bärande princip sammanfattas i "Största skall det gamla snart i gruset, slav steg upp för att slå dig fri, från mörkret stiga vi mot ljuset, från intet allt vi vilja bli". (www.df.lth.se/~roubert/fsf/internationalen.html) [27].

KKP stödjer historisk materialism och hävdar att kommunismen är ett paradys på jorden och att vägen dit leds av de bannbrytande arbetarna, kommunistpartimedlemmarna. På så sätt utmanade gudstrod direkt legitimiteten hos partiets styre.

II. Hur kommunistpartiet saboterar traditionell kultur

Allting som det kinesiska kommunistpartiet gör tjänar ett politiskt syfte. För att uppnå, upprätthålla och förstärka sitt tyranni behöver det ersätta den mänskliga naturen med partiets ondskefulla natur och den traditionella kinesiska kulturen med dess partikultur av "bedrägeri, elakhet och våld". Denna förstörelse och detta ersättande innefattar inte bara konkreta företeelser såsom kulturlämningar, historiska platser och forntida böcker, utan förändrar också människors traditionella värderingar, traditionella syn på livet och på världen, vilket visar sig i människors handlingar, tankar, livsstilar m m. Samtidigt betraktar KKP de obetydliga och ytliga kulturella manifestationerna som "essensen" och bibehåller dem för att sätta upp denna "essens" som en fasad. Partiet behåller traditionens skepnader samtidigt som det ersätter den verkliga traditionen med partikulturen. Därefter vilsedeledet det folket och det internationella samfundet med en fasad av att "föra vidare och utveckla" traditionell kinesisk kultur.

Samtidig förstörelse av de tre religionerna

Eftersom den traditionella kulturen tar konfucianismen, buddhismen och taoismen som grund var KKP:s första steg i förstörelsen av kulturen att utplåna den konkreta manifestationen i världen: religionerna.

Alla de tre stora religionerna i Kina drabbades av förstörelse under olika tidsperioder. Buddhismen har till exempel genomlidit fyra större prövningar. De är kända i historien som "Tre Wu och en Zong" och innebär fyra kinesiska kejsares förföljelse av buddhism. Kejsare Taiwu [28] från Norra Weidynastin (386-534) och kejsare Wuzong [29] från Tangdynastin (618-907) försökte båda att utplåna buddhismen för att låta taoismen bli förhärskande. Kejsare Wu [30] från Norra Zhoudynastin (557-581) försökte tillintetgöra både buddhismen och taoismen, men vördade konfucianismen. Kejsare Shizong [31] från den senare Zhoudynastin (951-960) försökte utplåna buddhismen, bara för att använda Buddhastatyer till mynttillverkning,

men rörde inte taoismen eller konfucianismen.

Endast KKP har gett sig på att utplåna de tre religionerna samtidigt

Kort tid efter att KKP bildade regering började det förstöra tempel, bränna religiösa skrifter samt tvinga buddhistiska munkar och nunnor att återvända till ett sekulariserat liv. Partiet gick hårt fram när det gällde att förstöra andra religiösa platser. På 1960-talet fanns det knappt några religiösa platser kvar i Kina. Kulturrevolutionen förde dock med sig en ännu större religiös och kulturell katastrof i kampanjen "Slänga bort de fyra gamla" [32], det vill säga, att göra sig av med gamla idéer, gammal kultur, gamla sedvänjor och gamla vanor.

Ett exempel är det första buddhisttemplet i Kina, Den vita hästens tempel (Bai Ma-templet) [33]. Det byggdes under den tidiga Östra Handynastin (25-220) utanför staden Luoyang i Henanprovinsen. Det är högt aktat som "den ursprungliga buddhismens hem i Kina". Under kampanjen "Slänga bort de fyra gamla" undgick givetvis inte Vita hästens tempel plundring.

"Det fanns en odlingsbrigad intill Vita hästens tempel. Den lokale parti-sekreteraren ledde bönder att plundra och skövla templet i "revolutionens" namn. De över 1 000 år gamla statyerna i lera föreställande de 18 Arhat, vilka hade skapats under Liaodynastin, förstördes. Skriften Beiyue [34], som en framstående indisk munk förde till Kina för 2 000 år sedan, brändes. En unik skatt, Jadehästen, slogs i bitar. Flera år senare framförde den kambodjanske exilkungen Norodom Sihanouk en särskild begäran om att få betyga sin vördnad vid Vita hästens tempel. Zhou Enlai, Kinas dåvarande premiärminister, beordrade då genast att den Beiyue-skrift som förvarades i kejsarpalatset i Peking och statyerna av de 18 Arhats, vilka skapades under Qingdynastin och förvarades i Azurmolnens tempel (Biyun-templet) i Xiangshanparken [35] i Peking, skulle transporteras till Luoyang. Genom denna bluff "lösades" en diplomatisk svårighet". [36]

Kulturrevolutionen inleddes i maj 1966. I själva verket "revolutionerades" den kinesiska kultur på ett destruktivt sätt. Med början i augusti 1966 svepte "Slänga bort de fyra gamla" och dess våldsamma eldar över hela Kina. Buddhistemplet, taoistemplet, Buddhastatyer, historiska platser, kalligrafier, målningar och antikviteter, samtliga betraktade som objekt tillhörande "feodalism, kapitalism och revisionism", blev de huvudsakliga målen för rödgardisternas förstörelse [37]. Ta Buddhastatyer som ett exempel: Det finns 1 000 målade och glaserade Buddhastatyer i reliefer på toppen av Det långa livets berg vid Sommarpalatset [38] i Peking. Efter kampanjen "Slänga bort de fyra gamla", var samtliga skadade. Ingen av statyerna har längre en komplett uppsättning av de fem sinnesorganen.

Så var det i landets huvudstad och likadant var det i resten av landet. Inte ens de avlägset belägna länen undkom:

"Det finns ett Tiantai-templet i länet Dai i Shanxi-provinsen. Det byggdes

under Norra Wei-dynastins Taiyan-period för 1 600 år sedan och hade värdefulla statyer och fresker. Trots att det var beläget på en bergssida ganska långt bort från länsstaden, bortsåg de människor som deltog i 'Slänga bort de fyra gamla' från svårigheterna och tog bort alla statyer och fresker där. Templet Louguan [39], där Lao Zi gav sin föreläsning och lämnade sin berömda skrift Tao te ching [5] för 2 500 år sedan, är beläget i länet Zhouzhi, Shaanxi-provinsen. Med centrum vid det podium varifrån Lao Zi undervisade och inom en radie av 10 Li [40], finns över 50 historiska platser, däribland Templet som vördar den vise (Zongsheng Gong), uppfört av Tang Gaozu Li Yuan [41] för över 1 300 år sedan för att visa respekt för Lao Zi. Louguan-templet och de övriga historiska platserna har förstörts och alla taoistpräster har tvingats lämna dem. Enligt taoismens regler kan man så snart man har blivit en taoistpräst aldrig mer raka sitt skägg eller klippa sitt hår. Under kampanjen att klippa sitt hår, ta av sig taoistdräkten och bli medlemmar av folkkommunerna [42]. Vissa av dem gifte sig med döttrar till lokala bönder och blev deras svärsöner. Vid de heliga taoistiska platserna på Laoshanberget i Shandongprovinsen, vid den allra högsta fridens tempel, Den högsta klarhetens tempel, Den allra högsta klarhetens tempel, Doumu-templet, nunneklostret Huayan, Ningzhen-templet och Guanyu-templet, krossades eller brändes samtliga gudastatyer, offerkär, skriftrullar med Buddhistska sutror, relikier och minnestavlor. Wen-templet i Jilinprovinsen är ett av de fyra mest kända konfucianska templen i Kina. Under 'Slänga bort de fyra gamla' skadades det allvarligt". [43]

Ett särskilt sätt att förstöra religion

Lenin sade en gång att "det lättaste sättet att inta ett fort är inifrån". KKP som efterföljare till marxism-leninismen förstärker naturligtvis innebörden i denna mening.

I *Mahayana mahaparinirvana Sutra* [44], förutspådde Buddha Sakyamuni att efter sitt nirvana skulle demoner reinkarneras som munkar, nunnor och manliga och kvinnliga lekmän för att underminera Dharma. Naturligtvis kan vi inte verifiera exakt vad Buddha Sakyamuni menade, men KKP började verkligen sin förstörelse av buddhismen [i Kina] genom att bilda en "enad front" med en del buddhister. De sände till och med några partimedlemmar för att i hemlighet infiltrera religionen och underminera den inifrån. Vid ett så kallat kritikmöte under Kulturrevolutionen frågade någon Zhao Puchu, dåvarande vice ordförande för det kinesiska buddhistförbundet: "Du är en medlem av kommunistpartiet, varför tror du på buddhismen?"

Buddha Sakyamuni erhöll den högsta och fullkomliga upplysningen genom att följa principerna "Bud, Meditation, Visdom", så innan sitt nirvana instruerade han sina lärjungar att "upprätthålla och följa buden. Svik dem ej och bryt inte mot dem". Han varnade också för att "människor som bryter mot buden avskys av himlen, drakar, spöken och det gudomliga.

Deras dåliga rykte sprids vitt och brett ... Så fort de dör kommer de att lida i helvetet med sin karma och möta sin ofrånkomliga undergång. Sedan kommer de ut, de kommer att åter lida genom att bära hungliga spöken och djurs kroppar. De kommer att gå runt i en ond cirkel ändlöst och utan befrielse.” [45]

De politiska buddhistmunkarna vände dövmåttet till Buddhas varningar. 1952 sände KKP representanter för att delta i det kinesiska buddhistförbundets öppningsmöte. Under mötet föreslog många buddhister i förbundet att man skulle slopa de buddhistiska buden. De hävdade att dessa principer hade orsakat många unga mäns och kvinnors död. En del människor förespråkade även att "människor borde vara fria att tro på vilken religion som helst. Det borde även vara tillåtet för munkar och nunnor att gifta sig, att dricka alkohol och äta kött. Ingen ska blanda sig i detta.” En buddhistisk mästare vid namn Xuyun var närvarande vid mötet och han insåg att buddhismen stod inför ett hot om utrotning i Kina. Han klev fram, opponerade sig mot förslagen och väjade för bevarandet av de buddhistiska buden och den buddhistiska klädedräkten. Mästare Xuyun blev då förtalad och stämplades som "kontrarevolutionär". Han hölls fängslad i abbotens rum och förvägrades mat och dryck. Han tilläts inte ens komma ut från rummet för att använda toaletten. Han beordrades också att lämna ifrån sig guld, silver och skjutvapen. När Xuyun svarade att han inte hade något av detta blev han så brutalt misshandlad att skallen fick frakturer och blödde och att revben bröts. Xuyun var då 112 år gammal. Militärpolisen knuffade honom till marken från sängen. När de kom tillbaka nästa dag och såg att Xuyun inte hade dött, misshandlade de honom återigen brutalt.

Det kinesiska buddhistförbundet, grundat 1952, samt det kinesiska taoistförbundet, grundat 1957, förklarade båda i sina stadgar att de skulle stå "under folkets ledning". I verkligheten skulle de stå under det ateistiska kommunistpartiets ledning. Båda förbunden tillkännagav att de aktivt skulle delta i produktions- och konstruktionsverksamhet samt implementera regeringens policy. De omvandlades till fullständigt sekulariserade organisationer. De buddhister och taoister som var trofasta och följde buden stämplades som kontrarevolutionärer eller medlemmar i vidskepliga sekter och hemliga sällskap. Under den revolutionära sloganen "rena buddhisterna och taoisterna" fängslades de, tvingades att "reformera sig genom arbete", eller till och med avrättades. Inte heller religioner som hade spridits från västerlandet, såsom protestantism och katolicism, förskonades.

Baserat på statistik publicerad i boken Hur det kinesiska kommunistpartiet förföljer de kristna från 1958, visar även det begränsade antal dokument som har offentliggjorts av de präster som anklagades för att vara "godsägare" eller "traktens översittare" att chockerande 8 840 döddes och 39 200 sändes till arbetsläger. Bland de präster som anklagades för att vara "kontrarevolutionärer" döddes 2 450 och 24 800 skickades till arbetsläger. [46]

Religioner är ett sätt för människor att avlägsna sig från den sekulära världen och kultivera sig själva. De betonar "den andra

stranden" (den fulländade upplysningsstrand) eller "himmelriket". Sakyamuni var en gång indisk prins. För att söka mukt [47], ett tillstånd i vilket man kan erhålla sinnesro, högre visdom, fullständig upplysning och nirvana [48], gav han upp tronen och begav sig till ett skogsbeklätt berg för att kultivera genom att utstå vedermödor och svårigheter. Innan Jesus blev upplyst förde djävulen honom till toppen av ett berg och visade honom världens alla kungariken i all deras prakt. Djävulen sade: "Om du underkastar dig och tillber mig så ska jag ge dig alla dessa saker." Jesus lät sig inte frestas. Men de politiska munkar och pastorer som bildade en enad front tillsammans med KKP hittade på en serie av falskheter och lögn som "den mänskliga världens buddhism", "religionen är sanningen och det är även socialismen". De hävdade att "det finns ingen motsägelse mellan denna strand och den andra stranden". De uppmuntrade buddhister och taoister att söka efter glädje, ära, prakt, rikedom och ställning i det här livet och ändrade de religiösa doktrinerna och deras innebörder.

Buddhismen förbjöd dödande. Det kinesiska kommunistpartiet dödade människor som flugor under kampanjen "Fördömandet av kontrarevolutionärer" [49]. De politiska munkarna kögade därpå ihop en teori om "att döda kontrarevolutionärer är en ännu större barmhärtighet". Under kriget "Bekämpa USA och stödja Korea" (Koreakriget 1950-1953) [50] skickades munkar till och med direkt till frontlinjen för att döda.

Kristendomen erbjuder ett annat exempel. 1950 bildade Wu Yaozong [51] en "Tre-självs-kyrka", vilken följde principerna självadministration, självstöd och självpropagering. Han hävdade att de skulle bryta sig loss från imperialism och aktivt delta i "Bekämpa USA och stödja Korea". En god vän till honom hölls fängslad i över 20 år för att ha vägrat ansluta sig till "Tre-självs". Denne vän genomled alla möjliga sorters tortyr och förnedring. När han frågade Wu Yaozong: "Hur betraktar du de mirakel som Jesus utförde?", svarade Wu honom: "Jag har förkastat dem alla."

Att inte erkänna Jesu mirakel kan jämföras med att inte erkänna Jesu himmel. Hur kan man räknas som en kristen när man inte ens erkänner den himmel som Jesus steg upp till? Men som grundare av "Tre-självs-kyrkan", blev Wu Yaozong medlem i den stående kommittén för den Politiska konsultativa konferensen. När han steg in i Folkets stora sal [52] måste han fullständigt ha glömt Jesu ord "Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd. Detta är det största och första budet" (Matt 22:37-38) och "Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud" (Matt 22:21).

Det kinesiska kommunistpartiet konfiskerade tempelegendomen, tvingade munkar och nunnor att studera marxism-leninismen för att hjärntvätta dem och tvingade dem till och med att utföra arbete. Till exempel fanns det en "buddhistisk verkstad" i staden Ningbo i Zhejiangprovinsen. Över 25 000 munkar och nunnor tvingades en gång att arbeta där. Än mer absurd är att KKP uppmuntrade munkar och nunnor att gifta sig för att på så sätt splittra buddhismen. Ett exempel

är när kvinnofederationen i staden Changsha i Hunanprovinsen, strax innan kvinnodagen den 8 mars 1951, beordrade alla nunnor i provinsen att bestämma sig för att gifta sig inom några få dagar. Dessutom tvingades unga och friska munkar att gå med i armén och skickades till stridsfältet för att tjäna som kanonmat! [53]

Diverse religiösa grupper i Kina har splittrats under KKP:s brutala förtryck. Den genuina eliten inom buddhismen och taoismen har kuvats. Bland dem som blev kvar återvände många till det sekulära livet. Många andra var icke avslöjade kommunistpartimedlemmar som specialiserade sig på att klä sig i kasayan [54], taoistdräkten eller prästklappan, för att förvränga de buddhistiska skrifterna, de taoistiska reglerna och Bibeln och leta i dessa doktriner efter rättfärdiganden för KKP:s handlingar.

Förstörelsen av kulturlämnningar

Skövländet av kulturlämnningar är en viktig del av KKP:s förstörelse av traditionell kultur. I kampanjen "Släng bort de fyra gamla" blev många unika böcker, kalligrafier och målningar som hade samlats av intellektuella, läggornas rov eller sönderstrimlades för att bli pappersmassa. Zhang Bojun [55] ägde ett familjebibliotek med över 10 000 böcker. Rödgardisternas ledare använde dem för att göra upp en eld för att värma sig. Det som återstod sändes till pappersbruk för att bli till pappersmassa.

"Hong Qiusheng, specialist på inramning av kalligrafier och målningar, är känd som 'mirakeldoktor' för forntida kalligrafi och målningar. Han har ramat in oräkneliga mästerverk av världsklass, såsom Songkejsaren Huizongs [56] landskapsmåleri, Su Dongpuos [57] målning av bambu samt Wen Zhengmings [58] och Tang Bohus [59] målningar. Över flera årtionden hade de flesta av de hundratals gamla kalligrafier och målningar som han hade räddat blivit en förstklassig nationalkollektion. De kalligrafier och målningar som han inte hade skytt några mödor för att samla ihop stämplades som [tillhörande] 'de fyra gamla' och brändes upp. Efteråt sade Hong i tårar: "Över 100 jin [60] (50 kg) av kalligrafier och målningar – det tog så lång tid att bränna upp dem!" [61]

"Medan världsliga angelägenheter kommer och går, forntida, nutida, från då till nu, År floderna och bergen oföränderliga i sin prakt och kan fortfarande skådas från denna stig ..." [62]

Om det nutida kinesiska folket ännu kunde komma ihåg något av sin historia, skulle de antagligen känna annorlunda när de reciterar denna dikt av Meng Haoran. De berömda historiska platserna i bergen och vid floderna har skövlats i stormvinden av "Slänga bort de fyra gamla". Inte bara Orkidépaviljongen, där Wang Xizhi [63] skrev den berömda *Prolog till diktsamlingen som skrivits vid Orkidépaviljongen* [64], blev förstörd utan också Wang Xizhis egen grav skövlades. Wu Cheng'ens [65] tidigare residens i Jiangsuprovinsen

raserades, Wu Jingzis [66] tidigare residens i Anhuiprovinsen slogs i bitar, stentavlan med Su Dongpos handskrivna text *Den berusade gamle mannens paviljong*, [67] valtes omkull av de "unga revolutionärerna" [68] och skrivtecknen på stentavlan skrapades bort.

Dessa essentiella skrifter inom kinesisk kultur har förts vidare och ackumulerats under en period på flera tusen år. När de väl har förstörts kan de inte återställas. Ändå har KKP barbariskt förstört dem i "revolutionens" namn, utan sorg eller skam. När vi suckade över att det Gamla sommarpalatset, vilket också är känt som "Palatsens palats", brändes ner av de engelska och franska allierade styrkorna, när vi suckade över att det monumentala verket *Yongle-encyklopedin* [69] förstördes av inkräktares krigseldar, hur kunde vi ha anat att skövlingen orsakad av det kinesiska kommunistpartiet skulle bli så mycket mera utbredd, långvarig och genomgripande än den som orsakats av några inkräktare?

Förstörelse av andlig tro

Förutom att förstöra de konkreta och materiella formerna av religion och kultur har partiet också gjort sitt yttersta för att förstöra människors andliga identitet, som formats av tro och kultur.

Ta dess behandling av etniska trosriktningar som exempel. KKP betraktade hui-muslimernas traditioner som en av de "fyra gamla": gamla idéer, gammal kultur, gamla sedvänjor och gamla vanor. Därför tvingade partiet hui-muslimerna att äta fläsk. Muslimska bönder och moskéer tvingades att föda upp grisar och varje hushåll tvingades förse staten med två grisar per år. Rödgardister tvingade till och med den näst högste tibetanske levande Buddhan, Panchen Lama, att äta mänsklig avföring. De beordrade tre munkar från buddhisttemplet i Harbin, Heilongjiang-provinsen, det största buddhisttemplet som byggts i modern tid (1921), att hålla upp ett plakat med orden "Åt helsike med Sutrona – de är fulla av skit".

År 1971 försökte Lin Biao, [70] (vice ordförande i KKP:s Centralkommitté), fly från Kina men döddes när hans flygplan störtade i Undurkhan, Mongoliet. Senare hittades i Lins Pekingresidens vid Maojiawan en del citat från Konfucius. Partiet startade då en frenetisk kampanj för att "kritisera Konfucius". En skribent med pseudonymen Liang Xiao [71] publicerade en artikel i *Den röda fanen*, KKP:s tongivande magasin, med titeln *Vem är Konfucius?* Artikeln beskrev Konfucius som en bakåtsträvande galning och en slug och bedräglig demagog. Sedan följde en serie karikatyrer och sånger som demoniserade Konfucius.

På det här sättet förintades värdighet och helighet i religion och kultur.

Förstörelse utan slut

I det forna Kina sträckte sig statens styre enbart till länsnivå; under denna upprätt-höll patriarkala klaner autonom kontroll. Förstörelsen i den kinesiska historien, till exempel brännandet av konfucianska böcker under kejsaren Qin Shi Huangs [72] styre i Qindynastin (221-207 f kr), och de fyra kampanjerna för att eliminera buddhismen mellan 400-talet och 900-talet, genomfördes alla uppfifrån och ner, och kunde inte utplåna kulturen. Konfuci-

anska och buddhistiska klassiker och synsätt fortlevde i vida segment av samhället. I kontrast står kampanjen "kasta bort de fyra gamla", där KKP eggade ungdomar till en landsomfattande gräsrotsrörelse av "spontan entusiasm". Partiets anknytning till varje by genom partiavdelningar på bynivå kontrollerade samhället så hårt att dess "revolutionära" rörelse utvidgades ändlöst och påverkade alla människor på varje kvadratmeter av Kinas yta.

Inte någon gång i historien har en kejsare utplånat ur människors sinnen vad de ansett vara det vackraste och mest heliga, och använt förtalande och förolämpande propaganda tillsammans med våld, såsom KKP har gjort. Utplånade av tro kan ofta vara effektivare och långvarigare än enbart fysisk förstörelse.

Att reformera intellektuella

De kinesiska skrivtecknen ger uttryck för essensen av 5 000 års civilisation. Varje teckens form och uttal, idiom och litterära anspelningar, uttrycker djupa kulturella innebörder. KKP har inte enbart förenklat de kinesiska skrivtecknen, utan också försökt ersätta dem med *pinyin*, ett skrivsätt med latinska bokstäver, vilket skulle ta bort all kulturtradition från de kinesiska tecknen och det kinesiska språket. Ersättningsplanen har dock misslyckats och det kinesiska språket därmed besparats ytterligare skador. De intellektuella som fick den traditionella kulturen i arv var dock inte så lyckosamma. Före 1949 hade Kina ca två miljoner intellektuella. Även om en del hade studerat i västländer hade de fortfarande fått en del konfucianska idéer i arv. KKP släppte aldrig efter på kontrollen av de intellektuella eftersom deras tankegångar, som medlemmar av den traditionellt sett bildade aristokratiska klassen, spelade en viktig roll i förandet av vanliga människors tänkande.

I september 1951 satte KKP igång en storskalig "tankereformrörelse" med start bland intellektuella vid Pekings universitet. De uppmannades att "organisera en rörelse (bland lärare på högskolor, gymnasier och grundskolor samt högskolestudenter) för att bekänna sin historia sanningsenligt och ärligt" för att så rensa bort varje kontrarevolutionärt element. [73]

Mao Zedong tyckte aldrig om intellektuella. Han sade en gång: "De [intellektuella] borde vara medvetna om sanningen att många så kallade intellektuella i själva verket, relativt sett, är ganska okunniga och att arbetarna och bönderna ibland vet mer än de gör." [74]. "Jämfört med arbetarna och bönderna var de oreformerade intellektuella inte rena och vid den slutgiltiga analysen var arbetarna och bönderna de renaste människorna, även om deras händer var smutsiga och deras fötter insmetade med kodynga..." [75]

KKP:s förföljelse av intellektuella inleddes med olika former av anklagelser. Från 1951 års kritik av Wu Xun [76] för att han "drev skolor genom tiggeri" till Mao Zedongs personliga attack år 1955 på författaren Hu Feng [77] med anklagelser om att han var en kontrarevolutionär. I början kategoriserades inte de intellektuella som en reaktionär klass, men under 1957, efter att flera större religiösa grupper hade gett upp genom den "enade frontrörelsen", kunde partiet fokusera sin energi på de intellektuella. "Anti-högererrörelsen" kunde dras igång.

I slutet av februari 1957 inbjöd KKP de

intellektuella, under banderollen "att låta hundra blommor blomma och hundra tankeskolor tävla", att uttrycka sina förslag och sin kritik till partiet med löften om att det skulle ske utan vedergällning. De intellektuella hade länge varit missnöjda med partiet på grund av dess maktutövande inom varje område trots att det bestod av lekmän inom dessa områden, samt dess dödande av oskyldiga under kampanjerna för att "förtrycka kontrarevolutionärer" 1950-1953 och "eliminera kontrarevolutionärer" 1955-1957. De trodde att KKP slutligen hade blivit mera öppet. Så de började tala ut om sina sanna känslor och deras kritik blev mer och mer intensiv.

Många år senare tror åtskilliga fortfarande att Mao Zedong inledde attacken mot de intellektuella enbart för att han tappat tålamodet med deras alltför skarpa kritik. Sanningen visar sig dock vara annorlunda.

Den 15 maj 1957 skrev Mao en artikel med titeln "Saker börjar förändras" och lät den cirkulera bland högre tjänstemän inom KKP. Artikeln sade: "De senaste dagarna har högeranhängarna... visat sig vara mycket beslutsamma och ursinniga... Högeranhängarna, som är antikommunist, gör desperata försök att driva fram en tyfon kraftigare än styrka sju i Kina... och är så hängivna att förstöra kommunistpartiet." [78] Efter detta blev de tjänstemän som hade varit likgiltiga inför kampanjen "låt hundra blommor blomma och hundra tankeskolor tävla" plötsligt entusiastiska och "enäragna". I sina memoarer *Det förlutna försvinner inte liksom rök* drar sig Zhang Bojuns dotter till minnes:

"Li Weiham, minister för KKP: s Departement för en enad front ringde personligen till Zhang Bojun och bjöd in honom till ett möte för att presentera sina åsikter om KKP. Zhang fick ta plats i en soffa på första raden [i möteslokalen]. Då han inte var medveten om att det hela var en fälla, gav han uttryck för sin kritik av KKP. Under hela mötet "verkade Li Weiham vara avspänd. Zhang trodde sannolikt att Li höll med om vad han sade. Han visste inte att Li var belåten över att hans villebråd föll i fällan." Efter mötet klassificerades Zhang som Kinas högeranhängare nummer ett".

Vi kan ange en rad datum under 1957 som markerar förslag eller tal framförda av intellektuella som framförde kritik och kom med förslag: Zhang Bojuns "politiska designinstitutet" den 21 maj, Long Yuns "absurda anti-sovjetiska åsikter" den 22 maj, Luo Longjis "korrektionskommittén" den 22 maj, Lin Xilings tal vid Pekings universitet angående "kritik av KKP:s feodala socialism" den 30 maj, Wu Zuguangs "partiet bör upphöra med att styra konsten" den 31 maj och Chu Anpings "partiet dominerar världen" den 1 juni. Alla dessa förslag och tal hade begärts in och gavs efter det att Mao Zedong redan hade slipat sin slaktarkniv.

Alla dessa intellektuella stämplades senare följdriktigt som högeranhängare. Det fanns fler än 550 000 sådana högeranhängare i hela landet.

Den kinesiska traditionen säger att "lärda personer kan dödas men ej förödmjukas". KKP förmådde förödmjuka intellektuella genom att förvägra dem rätten att överleva. Också deras familjer anklagades om de inte accepterade för-

ödmjukelsen. Många intellektuella gav upp. Under processen angav vissa av dem andra för att rädda sig själva, vilket krossade många hjärtan. De som inte gav upp inför förödmjukelsen dömdes för att sätta skräck i andra intellektuella.

Den traditionella "lärda klassen", som utgjort förebilder för samhällsmoralen, blev på så vis utplånad. Mao Zedong sade:

"Vad kan kejsare Qin Shi Huang skryta med? Han dödade bara 460 lärda konfucianer, men vi har dödat 46 000 intellektuella. Dödade vi inte också en del kontrarevolutionära intellektuella i vårt förtryck av kontrarevolutionärer? Jag argumenterade med de prodemokratiska människorna som anklagade oss för att uppföra oss som kejsare Qin Shi Huang. Jag sade att de hade fel. Vi överträffade honom hundrafalt". [79]

Mao gjorde sannerligen mer än att döda de intellektuella. Än värre är att han förstörde deras tro och deras hjärtan.

Att skapa ett sken av kultur genom att bibehålla traditionens form men ersätta dess innehåll

Sedan KKP inlett ekonomiska reformer och en "öppenhetspolicy" renoverade det många kyrkor samt buddhist- och taoistempel. Det organiserade också många tempelutställningar i Kina, såväl som kulturella utställningar utomlands. Detta var partiets sista ansträngning för att utnyttja och förstöra den kvarvarande traditionella kulturen. Det fanns två anledningar till att man gjorde detta. Å ena sidan skulle den godhet som ingår i den mänskliga naturen, som KKP omöjligt kunde utplåna, leda till förörmildhet av "partikulturen". Å andra sidan avsåg KKP att använda traditionell kultur som kosmetika på sitt [sanna] ansikte, för att dölja sin onda natur av "bedrägeri, elakhet och våld".

Grunden för en kultur är innebörden hos dess moral, medan de yttre formerna enbart har en underhållande funktion. Partiet återställde de ytliga elementen i kulturen, vilka ger underhållning, för att dölja sitt mål att förstöra moralen. Oavsett hur många konst- och kalligrafiställningar som det kinesiska kommunistpartiet har organiserat, hur många kulturfestivaler med drak- och lejonanser det har arrangerat, hur många maffestivaler det har varit värd för eller hur mycket klassisk arkitektur det har byggt, så återställer partiet enbart den ytliga formen, inte essensen, av kulturen. Under tiden har KKP marknadsfört sina kulturella paradnummer både i och utanför Kina, med det enda syftet att upprätthålla den politiska makten.

Än en gång är templen ett bra exempel. Tempel är avsedda att vara platser där människor kultiverar, där de hör klockor i gryningen och trummor vid solnedgången och tillber Buddha under brinnande oljelampor. Människor i det vanliga mänskliga samhället kan också bikta sig och be där. Kultivering kräver ett rent hjärta som inte strävar efter något. Böner och bikt kräver också en seriös och högtidlig miljö. Men templen har förvandlats till turistattraktioner för ekonomisk vinnings skull. Hur många av de människor som faktiskt besöker templen i dagens Kina har kommit för att begrunda sina misstag med ett hjärta fyllt av uppriktighet och respekt in-

för Buddha, just efter att ha tagit ett bad och bytt kläder?

Att återställa skepnaden men förstöra den inre betydelsen av traditionell kultur är den taktik som KKP har använt för att förvirra människor. Vare sig det gäller buddhism eller andra religioner, eller kulturella uttryck med sitt ursprung i dem, så har partiet avsiktligt nedvärderat dem på det sättet.

III. Partikulturen

Samtidigt som KKP förstörde den traditionella och halvgudomliga kulturen etablerade det i tysthet sin egen "partikultur" genom ständiga politiska rörelser. Partikulturen har helt förändrat den äldre generationen, har förgiftat den yngre och även påverkat barnen. Dess påverkan har varit synnerligen djup och bred. Inte ens när många människor försökte avslöja partiets ondska kunde de undvika att använda de metoder för att bedöma bra och dåligt, de analyssätt och det ordfördrag som utvecklats av KKP, vilka ofrånkomligen bär partikulturens prägel.

Partikulturen inte bara ärvde den fundamentala illviljan hos den utlandsfödda marxist-leninistiska kulturen, utan kombinerade även skickligt alla de negativa elementen från tusentals år av kinesisk kultur med partipropagandans tal om våldsam revolution och kampfilosofi. Dessa negativa komponenter inkluderar interna maktstrider inom kungafamiljen, att bilda kottier i strävan efter själviska intressen, politiskt lurendrejeri för att orsaka andra lidande, smutsig taktik och konspiration. I KKP:s kamp för överlevnad under de gångna årtiondena, har karaktärstriden "bedrägeri, illvilja och våld" berikats, närt och utvecklats.

Despotism och diktatur är partikulturens natur. Den här kulturen tjänar partiet i dess politik och klasskamper. Man kan ur fyra olika aspekter förstå hur den bildar partiets "humanistiska" miljö, kännetecknad av terror och despotism.

Aspekten makt och kontroll

A. En isoleringskultur

Kommunistpartiets kultur är ett isolerat monopol utan tankefrihet, yttrandefrihet, föreningsfrihet eller trosfrihet. Mekanismen för partiets styre liknar ett hydraulsystem, vilket är beroende av högt tryck och isolering för att upprätthålla sin kontrollstatus. Till och med den minsta lilla läcka kan få systemet att kollapsa. Till exempel vägrade partiet att föra en dialog med studenterna under Fjärde-juniörelsen [80], av rädsla för att om det började spruta ur denna läcka så skulle arbetarna, bönderna, de intellektuella och militären också kräva en dialog. Som följd skulle Kina till slut ha närmast sig demokrati och enpartidiktaturen skulle ha varit hotad. Därför valde de att begå mord hellre än att tillmötesgå studenternas begäran. Dagens KKP har tiotusentals "cyberpoliser" anställda för att övervaka Internet och direkt blockera varje utländsk hemsida som KKP ogillar.

B. En terrorkultur

Under de senaste 55 åren har KKP använt terror för att kuva det kinesiska folkets sinnen. De har använt sina piskor och

slaktarknivar – människor vet aldrig när oförutsedda katastrofer ska drabba dem – för att tvinga folket att inordna sig. Folket blev, när det levde i skräck, lydigt. Demokratiförespråkare, fritänkare, skeptiker inom (KKP-)systemet och medlemmar av olika andliga grupper har, som varning till folket, blivit måltavlor för dödande. Partiet vill kväva allt motstånd i sin linda.

C. En kultur med nätverkskontroll

KKP:s kontroll över samhället är allomfattande. Det finns ett system för registrering av hushållen, ett kommittésystem för de boende i grannskapet och olika nivåer av partiets kommittéstruktur. "Partiavdelningar finns etablerade på varje nivå inom företagen." "Varenda by har sin egen partiavdelning." Partimedlemmar och medlemmar i det Kommunistiska ungdomsförbundet har regelbundna aktiviteter. KKP förespråkar också en serie slagord i enlighet med detta. Några exempel: "Vakta din egen dörr och håll ett öga på ditt eget folk." "Hindra ditt folk ifrån att appellera." "Genomför resolut systemet med att delegera uppgifter, se till att uppgifter fullföljs samt gör klart var ansvaret ligger. Vakta och kontrollera strikt. Ta allvarligt på disciplin och regler och garantera förebyggande och upprätthållande kontrollåtgärder dygnet runt." "610-byrå [81] kommer att bilda en övervakningskommitté för att inspektera och övervaka aktiviteter i varje region och arbetsenhet med ojämna intervaller."

D. En kultur där släktingar drabbas

KKP åsidosatte fullständigt det moderna samhällets principer för styre enligt lagen och förespråkade energiskt policyn att straffa släktingar. Det använde sin absoluta makt till att straffa släktingar till dem som blev stämplade som "godsägare", "rika", "reaktionärer", "dåliga element" och "högeranhängare". Det framförde teorin om "klasstillhörighet" [82].

Idag kommer KKP att "fastställa de främsta ledarnas ansvar och tillrättvisa dem offentligt om de i sina ledarroller misslyckas med att vidta lämpliga åtgärder för att hindra Falun Gong-utövarer från att resa till Peking och ställa till problem. I allvarliga fall kommer disciplinåtgärder att vidtas". "Om en person utövar Falun Gong kommer alla familjemedlemmarna att avskedas." "Om en anställd utövar Falun Gong kommer bonusen att hållas inne för alla i hela företaget." KKP utfärdade också diskriminerande policies som klassificerade barn i "de som kan undervisas och omvandlas" eller "fem svarta klasser" (jordägare, rika bönder, reaktionärer, dåliga element och högeranhängare). Partiet förespråkade lydnad till partiet och "att ha modet att straffa släktingar". Genom att använda "arkivsystemet för personal och organisation", "temporära omflyttnings-systemet", "avslöjande och anklagande" samt "belöning för bidrag till partiet" skaffade sig KKP garantier för att dess politik skulle genomföras.

Propagandaaspekten

A. En kultur med en röst

(Under kulturrevolutionen var Kina fylld av slogans som) "De högsta instruktion-

erna" och "En mening (från Mao) väger tyngre än tiotusen meningar, var och en är sanningen". Alla massmedier eggades till att lovprisa och kollektivt stödja partiet. När det behövdes kallades ledare från varje nivå av partiet, regeringen, militären, arbetare, ungdomsförbund och kvinnoorganisationer, fram för att uttrycka sitt stöd. Alla var tvungna att gå igenom provningen.

B. En kultur som förespråkar våld

Mao Zedong sade: "Med 800 miljoner människor, hur kan det fungera utan kamp?" I förföljelsen av Falun Gong sade Jiang Zemin: "Ingen bestraffning för att slå ihjäl Falun Gong-utövarer." Det kinesiska kommunistpartiet förespråkade "totalt krig" och "atombomben är bara en papperstiger ... även om halva befolkningen dog så skulle den kvarvarande halvan ändå bygga upp vårt land ur ruinerna".

C. En kultur som piskar upp hat

Det blir en grundläggande nationell policy "att alltid minnas arbetarklassernas lidanden och att aldrig glömma tårarna och blodet". Grymhet mot klassfiender prisades som dygd. KKP propagerade "Bit ihop tändarna inför fienden, bit ihop inför hatet, tvinga dig att svälja det tuggade hatet, hatet i ditt hjärta ska spira." [83]

D. En bedrägeriets och lögnens kultur

(Här är några exempel på KKP:s lögn.) "Avkastningen per *mu* [84] är mer än tiotusen *jin*" under Det stora språnget (1958). "Inte en enda minniska dödades på Himmelska Fridens Torg" under Fjärde-junimassakern 1989. "Vi har kontroll över SARS-viruset" år 2003. "Det är för närvarande den bästa tiden när det gäller mänskliga rättigheter i Kina." och "De tre representationerna." [85]

E. En hjärntvättkultur

"Det skulle inte bli något nytt Kina utan kommunistpartiet." "Den centrala kraften som leder oss till framgång är KKP och den teoretiska grunden som vägleder vårt tänkande är marxism-leninismen." [86] "Upprätthåll i största möjliga utsträckning samma linje som partiets Centralkommitté." "Verkställ partiets order om du förstär den. Även om du inte förstär, verkställ den i alla fall och din förståelse bör fördjupas under tiden du utför orden." (Några slagord som KKP skapade för att hjärntvätta människor.)

F. En fjäskkultur

"Himmel och jord är stora men partiets godhet är än större"; "Vi har partiet att tacka för allt vi har åstadkommit"; "Jag betraktar partiet som min moder"; "Jag använder mitt eget liv för att beskydda partiets Centralkommitté"; "Ett storslaget, ärorikt och korrekt parti"; "Ett oövervinnligt parti", etc.

G. En kultur av spel för gallerierna

Partiet etablerade modeller och satte upp det ena exemplet efter det andra, och lanserade det "socialistideologiska och etis-

ka framåtskridandet" och kampanjer för "ideologisk utbildning". Till slut fortsatte människor att göra vadhelst de gjorde innan varje kampanj. Alla de offentliga föreläsningarna, studiecirklarna och erfarenhetsutbytena har blivit ett "seriöst spel för gallerierna" och samhällets moralstandard har fortsatt att ta stora kliv bakåt.

Aspekten relationer mellan människor

A. En avundsjukans kultur

Partiet propagerade för "absolut jämlikhet" så att "var och en som sticker ut kommer att bli måltavla för attacker". Människor är avundsjuka på dem som har större förmåga och dem som är rikare – det så kallade "rödögsyndromet". [87]

B. En kultur där människor trampar ner varandra

KKP förespråkade att "strida ansikte-mot-ansikte och rapportera rygg-mot-rygg". Att skvallra på andra, skapa skrivet material för att sätta dit dem, fabricera fakta och överdriva deras misstag – dessa falska beteenden har använts för att mäta närheten till partiet och viljan att avancera.

Aspekten subtil påverkan på människors psyken och beteenden

A. En kultur som förvandlar människor till maskiner

Partiet vill att människorna skall vara "de aldrig rostande bultarna i revolutionens maskineri", vara "partiets tämjda verktyg", eller att "attackerar i vilken riktning partiet än leder oss". "Ördförande Maos soldater lyssnar mest till partiet; de går varthelst de behövs och slår sig ned varhelst det finns svårigheter."

B. En kultur som blandar ihop rätt och fel

Under kulturrevolutionen ville KKP "hellre ha socialistiskt ogräs än kapitalistiska skördar". Armén beordrades att skjuta och döda i Fjärde-junimassakern "i utbyte mot 20 års stabilitet". KKP "gör mot andra vad man inte vill skva göras emot en själv".

C. En kultur med självpåtagen hjärntvätt och villkorslös lydnad

"Lägre rankade lyder order från de högre rankade och hela partiet lyder partiets Centralkommitté." "Kämpa hänsynslöst för att utplåna alla själviska tankar som blixtrar genom ditt sinne." "Framkalla en revolution i djupet av din själ." "Upprätthåll maximal anpassning till partiets Centralkommitté." "Likrikta sinnena, likrikta fotstegen, likrikta befallningarna, och likrikta vägledningen."

D. En kultur som säkerställer folkets lakejposition

"Kina skulle vara i kaos utan kommunistpartiet"; "Kina är så stort. Vem förutom KKP kan leda det?" "Om Kina kollapsar blir det en världskatastrof, så vi ska hjälpa KKP att vidmakthålla sitt ledarskap." Av rädsla och självbevarelsedrift framstår de

grupper som ständigt kuvas av KKP ofta som ännu mer vänsterinriktade än KKP.

Det finns många fler sådana exempel. Alla läsare kan antagligen hitta partikulturens element av olika slag i sina personliga erfarenheter.

Människor som upplevde kulturrevolutionen har kanske fortfarande i levande minne "mönsterföreställningarna" av moderna operor, sångerna med Maos lyrik, samt lojalitetsdansen. Många minns fortfarande orden från dialogen i *Den vitthåriga flickan*, [88] *Tunnelkrigföring* [89] och *Minkrig* [90]. Genom dessa litterära verk har partiet hjärntvättat människor, med tvång fyllt deras sinnen med budskap såsom "hur lysande och storartat" partiet är; hur "mödosamt och tappert" partiet har kämpat emot fienden; hur "fullkomligt hängivna partiet" partisoldaterna är; hur villiga de är att offra sig för partiet; hur enfaldiga och ondskefulla fienderna är. Dag efter dag (tvångsinjicerar KKP:s propagandamaskin varje individ med de trosuppfattningar som kommunistpartiet behöver. Om man idag skulle gå tillbaka och se musikalerna *Den episka dikten* – *Östern är Röd*, skulle man inse att hela temat och stilen i föreställningen handlar om "dödande, dödande och än mer dödande".

Samtidigt har partiet skapat sitt eget system med ord och uttryck, såsom till exempel det grova språk som används i masskritik, de smickrande ord som används i lovsånger till partiet och de torftiga officiella formaliteterna som liknar "uppsatsen i åtta delar" [91]. Människor fås till att omedvetet tala utifrån de tankemönster som förespråkar begreppen "klasskamp" och att "höja partiet till skyarna", och använder ett dominerande språk istället för ett lugnt och förnuftigt resonemang. KKP missbrukar också religiös vokabulär och förvränger dessa termer innebörder.

Ett steg bortom sanningen innebär villfarelse. KKP:s partikultur missbrukar även i viss utsträckning traditionell moral. Till exempel värdesätts "tro" i traditionell kultur vilket också kommunistpartiet gör. Vad det förespråkar är emellertid "tro på och ärlighet gentemot partiet". Den traditionella kulturen poängterar "djup respekt för föräldrarna" (*Xiao*). Partiet kan sätta folk i fängelse om de inte tar hand om sina föräldrar, men den egentliga orsaken är att dessa föräldrar annars skulle bli en "börda" för regeringen. När det passar partiets behov begärs det av barnen att de ska dra en klar skiljelinje mellan sig och föräldrarna. Den traditionella kulturen betonar "lojalitet". Ändå "är folket av största betydelse; nationen kommer närmast; sist kommer härskaren." Den "lojalitet" som KKP föredrar är "blind dyrkan" – så fullständigt blind att det fordras av människor att de tror på partiet villkorslöst och lyder det utan att ifrågasätta.

De ord som KKP ofta använder är mycket missledande. Till exempel kallade det inbördeskriget mellan Kuomintang (Nationalistpartiet) och kommunisterna för "Frihetskriget", som om folket blev "befriat" från förtryck. Partiet kallade tiden efter 1949 för "efter grundandet av nationen", när Kina i verkligheten existerade långt innan dess. Kommunistpartiet etablerade endast en ny politisk regim. Den tre år långa Stora svälten [92] kallades "tre år av naturkatastrofer", när det i själva verket inte alls var någon naturkatastrof utan istället en helt och hållet av människor skapad katastrof. När man hör dessa ord användas i det dagliga livet och

omärkligt blir påverkad av dem, accepterar dock människor omedvetet de ideologier som KKP hade för avsikt att ingjuta i dem.

I traditionell kultur ses musik som ett sätt att begränsa mänskliga begär. I *Musikens bok* (Yue Shu), volym 24 av *Historieskrivarens uppteckningar* (Shi Ji), skriver Sima Qian (145-85 f. Kr.) [93] att människans natur är fredlig; förnimmandet av yttre faktorer påverkar ens känslor och rör upp känslor av kärlek eller hat alltefter ens karaktär och visdom. Om dessa känslor inte tyglas begär man en mängd dåliga gärningar, eftersom man blir förförd av ändlösa yttre frestelser och inte i sina hjärtan kan urskilja gott och ont. Därför, sade Sima Qian, använde kejsarna i det förgångna ritualer och musik för att tygla folket. Sångerna skulle vara "glada men inte oanständiga, sorgsna men inte alltför beklämmande". De skulle uttrycka känslor och begär, men ändå ha kontroll över dessa känslor. Konfucius säger i *Samtalen med Konfucius* (Lunyu) att "*Shijings* (Oden, en av de sex klassikerna insamlade och redigerade av Konfucius) trehundra verser kan sammanfattas i en enda mening: "Tänk inte något ont".

En sådan vacker sak som musik blev dock utnyttjad av KKP som en metod att hjärntvätta folket. Sånger såsom "*Socialismen är bra*", "*Det skulle inte bli något nytt Kina utan kommunistpartiet*" och många andra, har sjungits från dagis till universitet. Människor har, när de sjungit dessa sånger, omedvetet accepterat sångtexternas innebörder. Dessutom stal partiet melodierna till de mest populära folksångerna och ersatte texterna med sådana som prisar partiet. Detta har både förstört den traditionella kulturen och främjat partiet.

I ett av KKP:s klassiska dokument, Maos "Tal vid Yan'ans forum för litteratur och konst" [94], kallades kulturen och militären för "de två krigsfronterna: den mjuka och den våldsamma". Det fastslog att det inte var tillräckligt att bara ha en beväpnad militär; en "litteraturkonstens armé" behövdes också. Talet stipulerade att "litteraturkonsten skulle tjäna politiken" och att "proletariatets litteraturkonst ... är kugghjulen och skruvarna i revolutionens maskineri". Ett komplett system med "partikultur" utvecklades ur detta, där "ateism" och "klasskamp" utgjorde kärnan. Detta system går fullständigt emot traditionell kultur.

"Partikulturen" har sannerligen tjänat en framstående roll i att hjälpa KKP att vinna makt och kontroll över samhället. I likhet med dess armé, dess fängelser och polismakt, utgör partikulturen också en våldsmaskin, vilken tillhandahåller en annan sorts brutalitet – "kulturbrutalitet". Denna kulturbrutalitet har, genom att förstöra 5 000 år av traditionell kultur, försvagat folkets vilja och underminerat den kinesiska nationalitetens sammanhållning.

Idag är många kineser fullständigt okunniga om grunddragen i traditionell kultur. Några jämställer till och med de 50 åren av "partikultur" med de 5 000 åren av traditionell kultur. Detta är sorgligt för det kinesiska folket. Många inser inte att när de motsätter sig den så kallade traditionella kulturen så är de faktiskt emot KKP:s "partikultur", inte Kinas genuina traditionella kultur.

Många människor hoppas att det nuvarande kinesiska systemet ska ersättas

tas med det västerländska demokratiska systemet. I verkligheten har västerländsk demokrati också etablerats på en kulturell grund, nämligen kristendomen, vilken säger att "alla har samma värde i den Högstes ögon" och sålunda respekterar den mänskliga naturen och mänskliga val. Hur skulle KKP:s despotiska och omänskliga "partikultur" kunna användas som grund för ett demokratiskt system likt det västerländska?

Slutsats

Kina började avvika från sin traditionella kultur under Songdynastin (960-1279) och kulturen har blivit ständigt utplundrad alltsedan dess. Efter Fjärde-majrörelsen 1919 [95] försökte några intellektuella som ivrigt eftersträfvade snabba framgångar och omedelbar nytta finna en väg för Kina genom att vända sig bort från den traditionella kulturen och rikta sig mot västerländsk civilisation. Konflikterna och förändringarna på det kulturella området förblev hela tiden i fokus för akademiska tvister, utan inblandning från statsmakten. När det kinesiska kommunistpartiet bildades började det dock upphöja kulturella konflikter till en fråga om kamp på liv och död för partiet. Så KKP började utöva direkt övervald på traditionell kultur genom att använda destruktiva metoder såväl som indirekta skymfer i form av att "anamma skräpet och ta avstånd från essensen".

Förstörelsen av den nationella kulturen var också själva processen att etablera "partikulturen". KKP undergrävde mänskligt samvete och moraliskt omdöme och drev därför människor till att vända traditionell kultur ryggen. Den dag som den nationella kulturen utplånas fullständigt, då dör nationens själ, även om namnet finns kvar. Det här är ingen överdriven varning.

Samtidigt har förstörelsen av den traditionella kulturen medfört oväntade materiella skador.

Traditionell kultur är att "himlen och människorna är ett", och människorna ska leva i harmoni med naturen. KKP förklarar sig få oändlig glädje från att "kämpa mot himmel och jord". Den här partikulturen har direkt lett till en allvarlig förstörelse av miljön, vilket plågar dagens Kina. Ta vattenresurserna som exempel. Efter att det kinesiska folket övergav det traditionella synsättet att "en ädel människa värdesätter rikedom men skaffar förmögenheter på ett anständigt sätt", har man hänsynslöst skövlat och förorenat miljön. För närvarande är mer än 75 procent av Kinas 50 000 km floder otjänliga för fisk att leva i. Mer än en tredjedel av grundvattnet var förorenat redan för tio år sedan, och situationen fortsätter nu att förvärras. Ett märkligt "spektakel" inträffade vid floden Huaihe: Ett litet barn som lekte i den oljefyllda floden skapade en gnista som, när den träffade vattenytan, tände en fem meter hög eldsflamma. När flammorna slog upp brann fler än tio tårpilar upp. [96] Man inser lätt att det är omöjligt att dricka det vattnet utan att utveckla cancer eller andra underliga sjukdomar. Andra miljöproblem, som till exempel ökenspridning och försaltning av jorden i nordvästra Kina samt den industriella föroreningen i de utvecklade regionerna, hänger alla samman med samhällets förloade respekt för naturen.

Traditionell kultur respekterar livet. KKP hävdar att "uppror är försvarbart" och att "kämpa mot människor är glädjefyllt". I revolutionens namn kan partiet orsaka tiotals miljoner människors död genom misshandel och svält. Detta har fått människor att tappa respekten för livet, vilket i sin tur uppmuntrar spridningen av falska och giftiga produkter på marknaden. I staden Fuyang i Anhui-provinsen, till exempel, utvecklade många friska spädbarn för korta lemmar, magra och svaga kroppar och förstörade huvuden under amningsperioden. Åtta barn dog till följd av denna underliga sjukdom. Efter en undersökning upptäcktes att sjukdomen hade orsakats av förgiftat mjölkpulver, producerad av en omoralisk och girig tillverkare. En del människor föder upp krabbor, ormar och sköldpaddor med hormoner och antibiotika, blandar i industriell alkohol i bordsvin, polerar ris med industrioljor och bleker mjöl med industriella blekmedel. I åtta år producerade en tillverkare i Henan-provinsen tusentals ton matolja varje månad och använde råvaror som innehöll cancerogener såsom oljeavfall, olja extraherad från matrester eller kasserade behållare som innehöll oljerester efter användning. Att tillverka giftig mat är inte ett lokalt eller begränsat fenomen, utan är vanligt förekommande i hela Kina. Detta har helt och hållet att göra med den trångsynta strävan efter materiell vinning i kölvattnet på förstörelsen av kulturen och den påföljande degenereringen av den mänskliga moralen.

Olikt partikulturens absoluta monopol och självhävdelse har den traditionella kulturen en oerhörd integrerande kapacitet. Under den blomstrande Tangdynastin samexisterade buddhistisk undervisning, kristendom och andra västerländska religioner i harmoni tillsammans med taoistiska och konfucianska skolor. Genuin kinesisk traditionell kultur skulle ha haft en öppen och tolerant attityd gentemot modern västerländsk civilisation. Asiens fyra tigrar (Singapore, Taiwan, Sydkorea och Hongkong) har skapat en "ny konfuciansk" kulturell identitet. Deras stigande ekonomier har visat att traditionell kultur inte är ett hinder för samhällsutvecklingen.

Samtidigt mäter genuin traditionell kultur människors livskvalitet utifrån en inre glädje snarare än en yttre materiell bekvämlighet. "Jag föredrar att inte ha någon som pratar illa bakom min rygg, framför någon som lovordar mig ansikte mot ansikte, jag har hellre frid i sinnet än kroppslig bekvämlighet." [97] Tao Yuanming (365-427 e. Kr.) [98] levde i fattigdom, men han blev inte uppgiven, utan njöt av att "plocka krysanter under det östra stängslet, och av det vackra Södra berget i fjärran".

Kulturen erbjuder inga svar på frågor såsom hur industriproduktionen kan utökas eller vilka sociala system man ska anamma. Istället spelar den en viktig roll i att erbjuda moralisk vägledning och självbehärskning. Det verkliga återställandet av den traditionella kulturen innebär att återfinna dömjukheten inför himlen, jorden och naturen, respekten för livet och vördnaden för Gud. Det kommer att få mänskligheten att leva i harmoni med himlen, jorden och naturen.

Anmärkningar

- [1] I den kinesiska mytologin var Pangu den första levande varelsen och den som skapat allt.
- [2] I den kinesiska mytologin är Nüwa modersgudinnan som skapade människan.
- [3] Shennong (bokstavigt "Den himmelske jordbrukaren") är en legendarisk figur i kinesisk mytologi, som levde för c:a 5000 år sedan. Han lärde forntidsmänniskorna hur man brukar jorden. Han tillskrivs också att med fara för livet ha identifierat hundratals medicinalväxter (och giftiga örter) och olika växter av det slaget, vilka var avgörande för utvecklandet av den traditionella kinesiska medicinen.
- [4] Canjie (Cang Jie) är en mytomspunnen och legendarisk figur från det gamla Kina. Han sägs ha varit den Gule kejsarens officiella historiker och uppfinnaren av de kinesiska tecknen. Cangjie-metoden, för inmatning av kinesiska tecken i en dator, är uppkallad efter honom.
- [5] Från *Tao te ching* (Dao de jing). En av de viktigaste taoistiska texterna, skriven av Lao Zi (Lao Tze).
- [6] Inledningsord ur Konfucius *The Great Learning* (finns i engelsk övers.).
- [7] Från *Historieskrivarens uppteckningar* (Shi Ji), *Records of the Grand Historian* (finns i engelsk övers.), av Sima Qian (145-85 f. Kr.), som är den förste store kinesiske historikern. Boken dokumenterar Kinas och dess grannländers historia från forntiden till Sima Qians samtid. Stilen på hans historieskrivning var unik och bildade skola för de kejserliga dynastiernas officiella standardhistoria under de följande 2 000 åren.
- [8] Från Konfucius *Samtalen med Konfucius* (finns i svensk övers.).
- [9] Ibid.
- [10] Ibid.
- [11] Konfucius skrev i *The Great Learning*: "Eftersom deras människor var kultiverade var deras familjeförhållanden ordnade. Eftersom deras familjeförhållanden var ordnade styrdes deras länder med rättvisa. Eftersom deras länder styrdes med rättvisa blev hela kungariket lugnt och lyckligt."
- [12] Dong Zhongshu (c:a 179-104 f. Kr.), en konfuciansk tänkare under Handynastin, sade i avhandlingen Tre sätt att harmonisera människan med Himlen (Tian ren san ce): "om Himlen består så ändras inte Tao".
- [13] Resan till Väster, för västerlänningar även känd som *Kung Markatta*, skriven av Wu Chang'en (1506?-1582?), är en av de berömda kinesiska romanerna. Den är baserad på en sann historia om en välkänd kinesisk munk under Tangdynastin, Xuan Zang (602-664), som begav sig till fots till det som idag är Indien, där buddhismen föddes, för att leta efter Sutorna. I romanen arrangerar Buddha det så att Kung Markatta, Nasse och Bror Sand blev lärjungar till Xuan Zang och följde honom västerut för att hämta Sutorna. De råkade ut för 81 olika faror och katastrofer innan de slutligen kom fram till Väster och uppnådde genuin upplysning (Zheng-guo).
- [14] *A Dream of Red Mansions* (Hung Lou Meng, finns i engelsk övers.) skrevs av Cao Xueqin (Tso Huseh-Chin) (1715?-1763) under

Qingdynastin (Chingdynastin). Det är en tragisk kärlekshistoria där en aristokratfamilj på bild bilar ramen. Med detta som det centrala temat målar romanen upp ett samhällshistoriskt panorama. Den visar också upp ett minnesvärt och bländande persongalleri med Jia Baoyu och Lin Daiyu som centralgestalter. Dess breda perspektiv och minutiösa uppbyggnad tillsammans med dess litterära förtjänster i form av ett utsökt språk har gjort den allmänt erkänd som typexempel på den klassiska romankonsten i Kina.

[15] Träskets banditer (*Shuihu zhuan*, även översatt som *Berättelser från träskmarkerna*, finns i svensk övers.) är en av Kinas stora klassiska romaner, skriven på 1300-talet av Shi Nai'an. 108 män och kvinnor slår sig ihop och blir banditer i ett träskområde. Intriger, äventyr, mord, krig och romantik berättas med den traditionelle historieberättarens spänningsladdade stil.

[16] Berättelsen om de tre kungarikena, en av Kinas mest berömda klassiska romaner skriven av Luo Guanzhong (1330?-1400?), bygger på historien om De tre kungarikernas period (220-280 e. Kr.). Den skildrar de intrikata och spända kamperna om tronen mellan tre starka politiska krafter: Liu Bei, Cao Cao och Sun Quan, och fokuserar på olika stora talanger och djärva strategier under den perioden.

[17] Berättelsen om länderna i Östra Zhou, en roman ursprungligen skriven av Yu Shaoyu under Mingdynastin, reviderad och omskriven av Feng Menglong i slutet av Mingdynastin, och ytterligare reviderad av Cai Yuanfang under Qingdynastin. Den spänner över mer än 500-års historia under Vår- och Höstperioden (770-476 f. Kr.) och Perioden med de stridande staterna (475-221 f. Kr.).

[18] Berättelsen om Yue Fei, skriven av Qian Cai under Qingdynastin. Den återger Yue Feis (1103-1142) liv under Södra Songdynastin. Yue Fei är en av de mest kända generalerna och patriotiska hjältarna i kinesisk historia. General Yue Fei utmärkte sig i slag mot inkräktare från landet Jin i norr. Han blev falskeligen anklagad, fångslad och avrättad efter-som premiärminister Qin Hui försökte eliminera den grupp som ville försvara sitt land med vapen. Yue Fei fick senare upprättelse från de falska anklagelserna och ett tempel byggdes till hans minne. Till hans grav gjordes fyra figurer i gjutjärn. Med bara bröst, bakbundna händer och knäböjande framför gravstenen, representerar de dem som var ansvariga för mordet på Yue Fei. Yue Fei har inom kinesisk kultur blivit en förebild för lojalitet mot landet.

[19] Detta citat kommer från Sammanfattning av de samlade taoistiska skrifterna (*Dao cang ji yao*), sammanställda under Qingdynastin.

[20] Se [8].

[21] Från Maos tal vid den Åttonde sessionen av KKP:s tionde plenarsammanträde. h

[22] Maos ursprungsord på kinesiska använde en ordlek: Jag är som en munk som håller i ett paraply, ser varken "hår" (uttalet likt Tao eller lag) eller himlen (det man inte ser finns inte).

[23] Jie är namnet på den siste härskaren under Xiadynastin (omkring 21-16 f. Kr.), och Zhou är namnet på den siste härskaren under Shangdynastin (ca 16-11 f. Kr.). Båda är kända som tyranner.

[24] Wen Tianxiang (1236-1283), överbefälhavare som slogs mot mongoliska trupper för att skydda Södra Songdynastin mot intrång. Han dödades den 9

januari 1283 efter att ha tagits tillfångataget för att ha vägrat kapitulera inför mongolerna.

[25] Från Mencius.

[26] Från ett av Mencius mycket berömda citat: "Begär till mitt liv; begär också till rättvisa. När jag inte kan få båda samtidigt, kommer jag att offra mitt liv för att upprätthålla rättvisan."

[27] Från den kommunistiska kamp-sången Internationalen. Den kinesiska översättningen betyder ordagrant: "Det har aldrig funnits någon frälsare, och vi tror inte på Gudar heller, för att skapa mänsklig lycka litat vi enbart till oss själva."

[28] Kejsare Taiwu från Norra Wei, även kallad Tuo Tao (regerade år 424-452).

[29] Kejsare Wuzong från Tangdynastin, även kallad Li Yan (regerade år 840-846).

[30] Kejsare Wu från Norra Zhoudynastin, även kallad Yu Yong (regerade år 561-579).

[31] Kejsare Shizong (Chairong) från den Senare Zhoudynastin, även kallad Chairong (regerade år 954-959).

[32] Ett slagord som användes under mitten av 1960-talet under Kulturrevolutionen i Kina.

[33] Den vita hästens tempel, det första buddhistiska klostret i Kina, byggd år 68, Yong Pings elfte år i den Östra Handynastin (25-220).

[34] Beiyue-sutroma fick sitt namn efter en subtropisk växt som tillhör palmfamiljen. Det är en hög trädart med tjocka blad som är malsäkra och som torkar ut mycket långsamt. I fortiden skar man in tecken på sådana blad.

[35] Xiangshanparken, även kallad Doftande kullarnas park, ligger 28 km nordväst om Pekings centrum. Den byggdes ursprungligen 1186 under Jindynastin, och blev till sommarställe för kejsarfamiljer under Yuan-, Ming- och Qingdynastierna.

[36] Från Hur många kulturlärningar blev lågornas rov av Ding Shu

[37] Rödgardisterna syftar på de civila som gick i täten för att genomföra Kulturrevolutionen. De flesta var ungdomar i mellerta tonåren.

[38] Sommarpalatset som ligger 15 km utanför Peking är den största och bäst bevarade kejserliga parken i Kina, med en historia på mer än 800 år.

[39] Louguantemplet är en berömd taoistisk helgedom i Kina. Det vördas som "de välsignades första land under himlen". Templet ligger på en bergssluttning norr om Zhongnanbergen, 15 km sydost om länet Zhouzhi och 70 km från staden Xi'an.

[40] Li är ett kinesiskt längdmått (1 li = 0,5 km).

[41] Kejsare Gaozu, även kallad Li Yuan (regerade år 618-626), var den förste kejsaren under Tangdynastin.

[42] Folkkommunerna (Renmin Gongshe), var tidigare den högsta av de tre administrativa nivåerna på landsorten under perioden 1958 till runt 1982 i Folkrepubliken Kina. Folkkommunerna hade styrande, politiska och ekonomiska funktioner. De var de största kollektiva enheterna och var i sin tur uppdelade i produktionsbrigader och odlingsbrigader. Efter 1982 ersattes de av annat system.

[43] Se [36]

[44] Mahayanasutran Mahaparinirvana påstås vara Buddhas sista Mahayanasutra, överlämnad på den sista dagen av hans jordeliv. Den påstås innehålla essensen av alla Mahayanasutror.

[45] Troligen från *Taisho-tripitakan* Vol. T01, Nr 7, *Mahayas Mahaparinirvanasutra*.

[46] Från Teorin och utövandet av det kinesiska kommunistpartiets kuvande av religioner av Bai Zhi. Kinesisk text på hemsidan www.dajiyuan.com/gb/3/4/15/n300731.htm

[47] Mukti betyder *nävlag, lagundervisning* eller *överföring*. Mukti kan också översättas med att "förlora, släppa, räddning, befrielse, befria, frigörelse, slippa bojor och få frihet, frihet från själavandring, från karma, från illusion, från lidande"; det betecknar *Nirvana* och också den frihet som fås i *Dhy'na* (meditation). Det är att undkomma *Samsara* (reinkarnation).

[48] Nirvana är inom buddhismen och hinduismen ett tillstånd av lyckosam frid och harmoni bortom individens lidande och begär; ett tillstånd av att vara ett med den odödliga anden.

[49] En kampanj för kuvande av kontrarevolutionärer som handskades våldsamt med före detta medlemmar av hemliga grupper, religiösa samfund och Koumintang tidigt under 1951.

[50] Motståndskriget för att "Bekämpa USA och stödja Korea", som KKP kallade det, bröt ut 1950. Det är i väst känt som "Koreakriget".

[51] Wu Yaoyang (1893-1975) m. fl. publicerade det så kallade *Sätt för den kinesiska kristenheten att göra insatser i uppbyggandet av det Nya Kina*, även kallat *Införandet av Manifestet Tre Själ* 1950 och grundade därefter Tre-självykran.

[52] Folkets stora hall, byggdes 1959, ligger utmed Himmelska Fridens Torgs västra sida. Den är en mötesplats för Kinas Folkkongress.

[53] Se [46]

[54] Kesa, munkens skrud eller rock

[55] Zhang Bojun (1895-1969) var en av grundarna av "Kinas demokratiförbund", ett demokratiskt parti i Kina. Han klassificerades som den "främste högeranhängaren" av Mao Zedong 1957, och var en av de få högeranhängare som inte fick upprättelse efter Kulturrevolutionen.

[56] Kejsar Huizong i Songdynastin, även kallad Zhao Ji (regerade 1100-1126).

[57] Su Dongpo (1036-1101), en berömd kinesisk poet och författare under Songdynastin. En av de "Åtta stora prosamästarna under Tang- och Songdynastierna".

[58] Wen Zhengmin (1470-1559) kinesisk konstnär under Mingdynastin.

[59] Tang Bohu (1470-1523) berömd lärd, konstnär och poet under Mingdynastin.

[60] Jin är ett viktmått i Kina.

En jin är 0,5 kg.

[61] Se [36]

[62] Från en dikt av Meng Haoran (689-740) som var en välkänd poet under Tangdynastin.

[63] Wang Xi Zhi (321-379) den mest berömda kalligrafen i historien, från Tangdynastin.

[64] Den ursprungliga Lan Ting-prologen, som sågs vara skriven av Wang Xi Zhi på toppen av hans kalligrafikariär (51 år gammal år 353), är allmänt erkänt som det viktigaste verket under den kinesiska kalligrafins historia.

[65] Wu Cheng'en (1506?-1582?), kinesisk författare och poet under Mingdynastin, författare till *Resan till Västern*, som också benämns *Kung Maktarna*, en av de fyra mest kända kinesiska romanerna.

[66] Wu Jingzi (1701-1754), en stil-säker författare under Qingdynastin, författare till *De lärda* (*Rulin Waishi*, också känt som *De lärda inofficiella historia*).

[67] Prosa skriven av Ouyang Xiu (1007-1072) en av de "Åtta stora prosamästarna under Tang- och Songdynastierna". Ouyang Xiu kallade sig själv "ett gammalt fyllö".

[68] Alternativt namn på *Rödgardisterna*.

[69] Yongle Encyklopedin eller *Yongle Dadian* skrevs på uppdrag av kejsare Yongle, Mingdynastin, 1403. Den anses vara världens första och största encyklopedi. Tvåtusen lärda arbetade med projektet som omfattade 8 000 texter från forntiden fram till tidig Mingdynasti. Encyklopedin, som fullbordades 1408, innehöll 22 000 handskriftsvolymer som upptog 40 m³.

[70] Lin Biao (1907-1971), en av de högsta KKP-ledarna, tjänade under Mao Zedong som medlem av politbyrån, som vice ordförande (1958) och försvarsminister (1959). Lin var utsedd till Maos efterträdare 1966, men föll i onåd 1970. Det sägs att han försökte fly från Kina. Han dog då planeten han färdades i störtade i Mongoliet.

[71] "Liang Xiao" representerar en grupp av dedikerade författare, bland andra Zhou Yiliang, vars engagemang i författargruppen gjorde att han fick ett anonymt brev från en gammal vän som refererade till "den exceptionella skamlösheten".

[72] Kejsare Qin Shi Huang (259-210 f. Kr.), även kallad Ying Zheng, var den förste kejsaren i det enade Kinas historia. Han standardiserade lagen, skriftspråket, valutor, vikter, mått och gav order om att kinesiska muren skulle byggas. Alla dessa åtgärder hade en stor och djup påverkan på Kinas historia och kultur. Han beordrade att böcker från olika skolor skulle brännas, inklusive dem från konfucianismen och taoismen, och beordrade vid ett tillfälle att 460 av konfucianismens lärda skulle begravas levande. Dessa händelser har senare i historien kallats för "brändandet av böcker och begravandet av konfucianismens lärda". Han byggde ett väldigt mausoleum åt sig själv och Kejsare Qins grav med Terrakottaarmén har kommit att bli känd som världens åttonde underverk.

[73] Ur Mao Zedongs skrifter 1949-1976 (Voly 2).

[74] Ur Maos Korrigera partiets arbets-sätt, 1942.

[75] Ur Maos Tal vid Yan'an Forum om Litteratur och Konst, 1942.

[76] Wu Xun (1838-1896 e. Kr.), ursprungligen Wu Qi, föddes i Tangyi, Shandong. Tidigt förlorade han sin far och familjen blev fattig. Han tvingades tigga mat för att ge till sin mor och blev känd som den fromme tiggarsonen. Efter det att hans mor hade avlidit blev tiggeriet hans enda sätt att försörja sig. Han drev gratis skolor med de pengar som han fick in genom att tigga.

[77] Hu Feng (1902-1985), lärd och litteraturkritiker, motsatte sig KKP:s doktrinära litteraturpolicy. Han utslöts ur partiet 1955 och dömdes till 14 års fängelse.

[78] Från Valda arbeten av Mao Zedong (Voly 5), "Saker börjar förändras", 1957.

[79] Qian Bocheng, *Orientalisk kultur*, 2 000.

[80] Studenternas Fjärde juniörelse initierades av universitetsstuderande som förespråkade demokratireformer i Kina mellan 15 april och den fjärde juni, 1989. Den blev senare kuvad av Folkets befrielsearmé och brukar internationellt kallas för *Fjärde-junimassakern*.

[81] En byrå skapad särskilt för att förfölja Falun Gong, med absolut makt